

Emirdağ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ

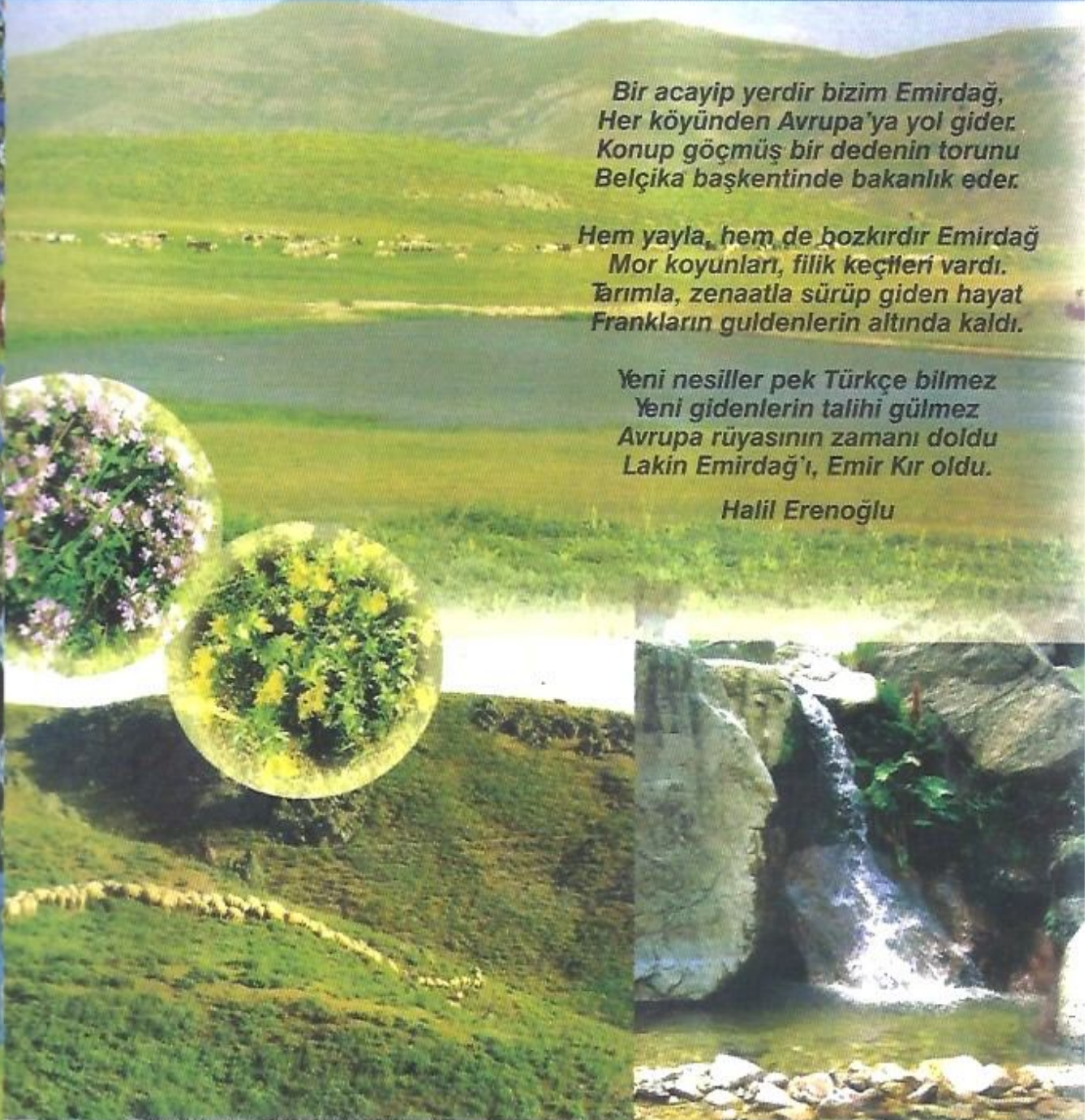
ARALIK 2008 YIL: 11 SAYI 19

*Bir acayip yerdir bizim Emirdağ,
Her köyünden Avrupa'ya yol gider.
Konup göçmüş bir dedenin torunu
Belçika başkentinde bakanlık eder.*

*Hem yayla, hem de bozkırdır Emirdağ
Mor koyunları, filik keçileri vardı.
Tarımla, zenaatla sürüp giden hayat
Frankların guldenlerin altında kaldı.*

*Yeni nesiller pek Türkçe bilmez
Yeni gidenlerin talihi gülmez
Avrupa rüyasının zamanı doldu
Lakin Emirdağ'ı, Emir Kır oldu.*

Halil Erenoğlu

6. DÖNEM VAKIF YÖNETİM KURULUMUZ

Suat ER
Başkan Yardımcısı

Ceylan KESKİN
Başkan Yardımcısı

Orhan ÖZKİR
Vakıf Başkanı

Yusuf TANTIŞ
Başkan Yardımcısı

Özden YÜKSEL
Başkan Yardımcısı

Ömer İYĞÜN
Muhasip

Murat KARACASU
Genel Sekreter

Cemal ÇEKİÇ
Üye

Mehmet URFALI
Üye

Yücel YENİLMEZ
Üye

Seydi TIFTİK
Üye

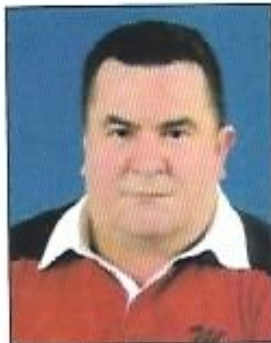

Ceylan SEZER
Üye

Ünal KUTLU
Üye

DENETİM KURULU

Salt ÇİLDİR
Dn. Kr. Başkanı

Unsal DOĞANGÜNEŞ
Üye

İskender AKTAŞ
Üye

YURT İÇİ ve YURT DIŞI UÇAK BİLETLERİ

TAKSİTLE TATİL KAMPANYALARI
YURT İÇİ ve YURT DIŞI TURLARI
YURT İÇİ ve YURT DIŞI OTEL REZERVASYONLARI
HAC - UMRE ORGANİZASYONU
HAFTA SONU TURLARI - OKUL GEZİLERİ
SEMİNER ve KONGRE ORGANİZASYONLARI
ERKEN REZERVASYON KAMPANYALARI

Hangi bölgede olursa olsun gönlünüzden geçen tatil için size göre bir seçenek mutlaka var...

En doğru karar ve en hesaplı tatil için ALTESTOUR

MERKEZ: Köprübaşı İşhanı Sahilyolu No: 1 ESKİŞEHİR

ŞUBE: Darmstad Cad. No: 27/A BURSA

ŞUBE: Eskişehir Cad. No: 30 Emirdağ/AFYONKARAHİSAR

TEL: (0222) 234 59 49

TEL: (0224) 251 11 36 FAX: (0224) 251 11 37

TEL: (0272) 442 74 50/51

www.altestour.com.tr - www.gezitatilsitesi.com

İçindekiler

**BRÜKSEL
ESKİŞEHİR**

Emirdağ

**Emirdağlılar Vakfı
Yayın Organı**

**Aralık 2008
Yıl 11 Sayı 19**

Sahibi
Vakıf Adına
Dr. Orhan ÖZKIR
Başkan

Yazı İşleri Müdürü
Muharrem KUBAT

Yayın Danışmanı
Gazi DURUSU

Hukuk Danışmanı
Seydi TİFTİK

Yayın Kurulu
Muharrem KUBAT - Elif BAĞCI - Gazi DURUSU -
Ceylan KESKİN - Fikret AKIN - Özcan TÜRKMEN -
Ömer İYİĞÜN

Dizgi - Kapak
Gazi DURUSU

Görsel Tasarım
Anadolu Ofset

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi
İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İş Mrk. No: 43/36
ESKİŞEHİR
Tel: (0.222) 233 74 74
Fax: (0.222) 234 32 32
www.emirdagvakfi.com
E-mail: emirdag-1@hotmail.com

Baskı
Anadolu Ofset
71 Evler Mah. Alpu Kavşağı
Matbaacılar Sitesi İşmen Sk. No:10
ESKİŞEHİR Tel&Fax: 0.222 217 47 22

Dr.Orhan ÖZKIR.....	Başyazı 3
Namık ŞENEL.....	Namık Hoca Diyor ki 4-5
Doç.Dr.Elif DOYUK KARTAL.....	AIDS 6-7-8
Ceylan KESKİN.....	Sevgili Okurlar 9
Elif BAĞCI.....	Birisi Olsa 10-11
Halil KOYUNCU.....	Hayat Çizgisi 13
Sait ÖNAÇAN.....	Doru Kısak 14-15
Yüksel ÖNAÇAN.....	Miras Tükenmeden 17
Kazım OKUTAN.....	Bir Sevda Hikayesidir 19
Burs Verenler.....	21
Ertuğrul ALTINEL.....	Vakıf Haberleri 22-23
Halil ERENOĞLU.....	Şükrü Çivrilili Eyi Yazmışsın Lafa Bakma 24-25
Halil ERENOĞLU.....	Şoförler 26-27
İlhami ÖZER.....	Erdemlikte Örnek Çiftlikli Köylülerim 29
ŞEHİTLERİMİZ.....	30-31
Fikret AKIN.....	Düz Oyun, Gaydalama ve Harmana Serileri 32-33
Rabia BARIŞ.....	Yolculuk Avrupa'ya 2 34
Burhanettin ÇİL.....	Emirdağ ve Ahilik Kültürü Üzerine 35
Şükrü ÇİVRİLLİ.....	Bomba 37-38
Muhsin CAN.....	Emirdağ'da Futbol 39
Gazi DURUSU.....	Fakı EDEER ve Eserleri 40-41
Bekir Sıtkı SAYIN.....	Bucakın Tozlu Yollarında Bağa Gel Bostana Gel 42

Başyazı

SEVGİLİ HEMŞEHRİLERİM,

Dergimizin 19. sayısını çıkarmanın mutluluğunu yaşıyorum. Bu suretle EMİRDAĞ KÜLTÜRÜNÜ YAŞATMANIN gururu içerisindeyim. Bu sayıda önemli gördüğüm bazı konuları sizlerle paylaşmak istiyorum. Özellikle vakfımıza internet ortamında haksız, haksız olduğu kadar da mesnetsiz ithamlarla suçlanıyor. Eleştirilerin azlığı vakıf olaylarını tam olarak idrak edemeyen kişiler tarafından yapılması teselli kaynağım ve bu eleştirilerden ders almakta çalışmalarımızı buna göre yönlendirmekteyiz. Öncelikle şunu belirtmek isterim ki vakıf yönetiminde görev alan arkadaşlarımız özveri ile zamanlarını ve emeklerini harcayarak, hiçbir menfaat beklemeden görevlerini yapmaktadırlar. Vakıf kurulduğu günden itibaren her yıl yapılan ve geleneksel hale gelen EMİRDAĞLILAR GECE'Sİ'nin devamından yanayız. Böyle geceler Türkiye'mizin her yöresinde yöresel olarak yapılmakta, büyük ilgi görmektedir.

Biz de hemşehrilerimize en iyi şekilde bir gece yapmanın coşkusu içindeyiz. Bu gecelerde para, yer ve diğer konuların gündeme gelmemesi gerekir. Vakfa daha fazla destek olunması lazımdır. Gecelere katılanların büyük çoğunluğu memnuniyetlerini belirterek vakıf yöneticilerine teşekkürlerini belirttiler. Üyelik konusu yıllardır üzerinde durduğumuz özellikle de genç arkadaşlarımızı vakfa kazandırmak için uğraştığımız bir konu. Genç Emirdağlıları yönetiminde görmek, yeni fikir ve projeler üreten kişilerle çalışmak istediğimizi her zaman belirttik. Şu anda genç arka-

daşların çoğunlukta olduğu bir yönetim görev başındadır. Vakıflara üyeliğin 23 EKİM 2008 tarihinde açılması ile gerekli formlar hazırlanmakta olup üyelik konusunu üyelere duyurup yeni üye kaydına başladık.

2001 yılından beri vakıf yönetiminde vakfın çeşitli birimlerinde görev yaptım. EYLÜL 2005 tarihinden beri başkanlık yapmaktayım. Her yıl mali olağan kongre ile birlikte 3 yılda bir olağan kongre acil durumlarda olağanüstü kongreler yapılmaktadır.

Kongrelere katılanların sayısı 50'yi geçmemekte bu da bizleri üzdüğü gibi çalışma azmimizi kırmaktadır. Özellikle de kongrelerde yönetime talip olacak adayların çıkarmaması üzüntü verici ve düşündürücüdür. Ben bunları gördüğüm için böyle konularda duyarsız ve ilgisiz bir toplum olduğumuzu vurgulamak istedim. Kongreler basın, SMS, Emirdağlıların yoğunlukla çıktığı kahvelerde ilanlarla duyurulmaktadır.

2008-2009 yılında ekonomik kriz nedeniyle burs verdiğimiz öğrenci sayısında bir düşüş olacağını tahmin ediyoruz. Şu ana kadar 90 yeni müracaat, 50 de önceden burs alan öğrencilerin müracaatı oldu. Biz vakıf olarak 100 öğrenciye burs vermeyi planlıyoruz.

Yine 2009 yılı için 4 öğrencimizi ÖSS ve OKS sınavlarına hazırlamak için MAT-FKB, AKADEMİ ders-hanelerine yerleştirdik. Bu ders-hanelere teşekkür ediyoruz.

Bir kısım kesimlerin eleştirdiği 8. GELENEKSEL EMİRDAĞLILAR GE-

CESİNİ yaptık. Katılanların çok memnun ayrıldığı, şimdiye kadar gerçekleştirilen en güzel gece olduğunu belirttiler.

Dr. Orhan Özkır
Vakıf Başkanı

22 HAZİRAN 2008 yılında olağanüstü kongreye gitme ve görevi bırakma kararı aldık. Ancak kongre günü kimsenin göreve talip olmaması, işlerinin yoğunluğu nedeniyle toplantılara katılmayan arkadaşların yerine yeni ve genç arkadaşları yönetime alarak tekrar seçildik. Yoksa bazılarının belirttiği şekilde kendi adamlarını değil. Emirdağ ve çevresinde çıkan, şu anda tek kültür ve sanat dergisini çıkarmaya devam ediyoruz. Maliyetlerin artması, yazıların zamanında gelmemesi, yeterli belgenin olmaması, reklam bulunamaması nedenleriyle yılda ancak 2 sayı çıkarabilmekteyiz. Bu konularda hemşehrilerimizden anlayış ve destek bekliyoruz.

Her sayısı 1500-2000 adet basılan dergimizi ücretsiz dağıttığımız gibi kimseden herhangi bir ücret de talep etmiyoruz. Yalnız hemşehrilerimizin elinde, dağarcığında bulunan resim, anı, bilgi ve belgeleri vakfımıza göndermelerini bekliyoruz.

Yeni bir sayıda buluşuncaya kadar tüm hemşehrilerimizin KURBAN BAYRAMI'nın ve 2009 yılının insanlığa size sevdiklerinize sağlık ve mutluluk getirmesini dilerim.

SAYGILARIMLA.

Doç. Dr. Aydın Yenilmez, Ömer Faruk Yıldızkaya, Şükrü Emek, Özcan Türkmen, M. Kemal (Anadolu Lisesi Müdürü) Bekir Sıtkı Sayın, Şükrü Çivrilili. Hepsini zevkle okuyorum. Emirdağlılar olarak bir ve beraber olmamızı Allaha dilerim.

Var mı şu dünyada baki kalacak
Fani olan elbet fena bulacak
Bu günahkar nasıl nail olacak
Huzura çıkmaya cesaretim yok
Ancak çok severim
bunda şüphe yok

Kuvvetli hafızım fakat ne gezer
Daldım günahlara
etmedim hazer
Er olanlar benliğin
kühünü ezer
Bir ömür vermişim kelimullaha
Ümit var sığınıyorum
yüce Allaha

Yarabbi vechimi
döndürdüm sana
N'olur merhametin ulaştır bana
Nasip olur erişirsem rızana
Huzura çıkmaya cesaretim yok
Aciz bir kulunum
başka çarem yok

Ne kadar ağlasam
bana az gelir
Burnum yere sürtsem
bana haz gelir
Dünya neme gerek
bana vız gelir

Huzura çıkmaya cesaretim yok
Fartı muhabbetim
gayre imkan yok
Dünyada en çok sevdiğim yer
Mekkei Mukerreme ve Medinei
Münevvere`den sonra
Emirdağ`dır.
Resmi başucumda durur.

İnşallah geri döneceğim.

Sıdk ile müştakım o
peygambere
İnandım vallahi
gelen habere
Resule saygı verir semere
Ziyaret etmişim
birçok gecemde
Zira ismi hem dilimde
hem hecemde

İhtiyar Namık da geçti sıradan
Kendisine rahmet etsin yaradan
Tabii ki gideceğim buradan
Allahümme eh-yini saiden ve
emitni şehiden
Diyerek inşallah imanla
göçerim bir gün
İstediğim budur
hüddadan her gün

GÖK ALİ ÖZER

EMİRDAĞ/AFYON

TEL: 0.272. 442 7070

0.272.442 8585

GSM: 0.542 674 05 06

EMAIL:goozer@mynet.com

MSN:goozerali@hotmail.com

ALİ & ORHAN
KUYUMCULUK

AIDS (Kazanılmış Bağışıklık Yetersizliği sendromu)

Doc.Dr. Elif
(Doyuk) Kartal
ESÖĞÜ
Enfeksiyon
Hast. ABD

AIDS (kazanılmış bağışıklık yetersizliği sendromu) HIV virüsünün neden olduğu hastalıklar tablosudur. HIV (Human immunodeficiency virus)'un açılımı "insan bağışıklık yetmezliği virüsü" dur. Bu virüs immun sistemde ciddi hasara neden olmakta, fırsatçı enfeksiyon ve kanserlere yol açmaktadır. HIV taşıyan insanlar "HIV pozitif" olarak adlandırılır. HIV virüsünün bağışıklık sistemini zayıflatmasından sonra ortaya çıkan hastalıklar tablosu ise AIDS olarak tanımlanır.

Hastalık ilk kez 1981 yılında ABD'de tanımlanmıştır. Ancak daha sonra tüm dünyada hızla yayılmıştır. Çağımızın vebası olarak nitelendirilen bu hastalık daha çok gelişmekte olan ülkeleri etkilemekte, %68'i sahra altı Afrika'da görülmektedir. Birleşmiş milletler AIDS ortak çalışma programı UNAIDS'in 2007 yılı Aralık ayı verilerine göre tüm Dünyada HIV pozitif kişi sayısı 33.2 milyondur. Bunların 30.8 milyonu yetişkin olup, 15.4 milyonu kadın, 2.5 milyonu ise 15 yaş altındaki çocuklar oluşturmaktadır. 2007 yılında 2.5 milyon yeni HIV vakası saptanmıştır. Yine 2007 yılında 1.7 milyonu yetişkin, 330 bini 15 yaş altındaki çocuklar olmak üzere toplam 2.1 milyon kişi AIDS nedeniyle ölmüştür.

Ülkemizde ilk AIDS vakası 1985 yılında görülmüştür. Aynı yıl bir de taşıyıcı tespit edilmiş olup HIV lı hasta sayısı günden güne artmaktadır. Sağlık bakanlığı verilerine göre 2001 HIV/AIDS'li kişi sayısı toplam 1325, 2008 yılında ise 2711 olarak rapor edilmiştir. Bunların 2 073'ü HIV taşıyıcı, 638'i ise AIDS olgusu şeklinde bulunmaktadır. Ülkemizde vakaların % 69'unu erkekler oluşturmakta ve %52'si hastalığı korunmasız cinsel ilişki yolu ile almaktadır. Ülkemiz verilerine baktığımızda en fazla etkilenen nüfus grubunun 25-39 yaş arası olduğu dikkat çekmektedir.

Ancak cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlarda kişilerin sağlık kurumlarına bilinçli ve istekli olarak başvurmaması, kayıtların yeterince iyi tutulmaması, HIV enfeksiyonunun ortalama 8-10 yıl süren semptomsuz bir dönemi olması, bu dönemde labo-

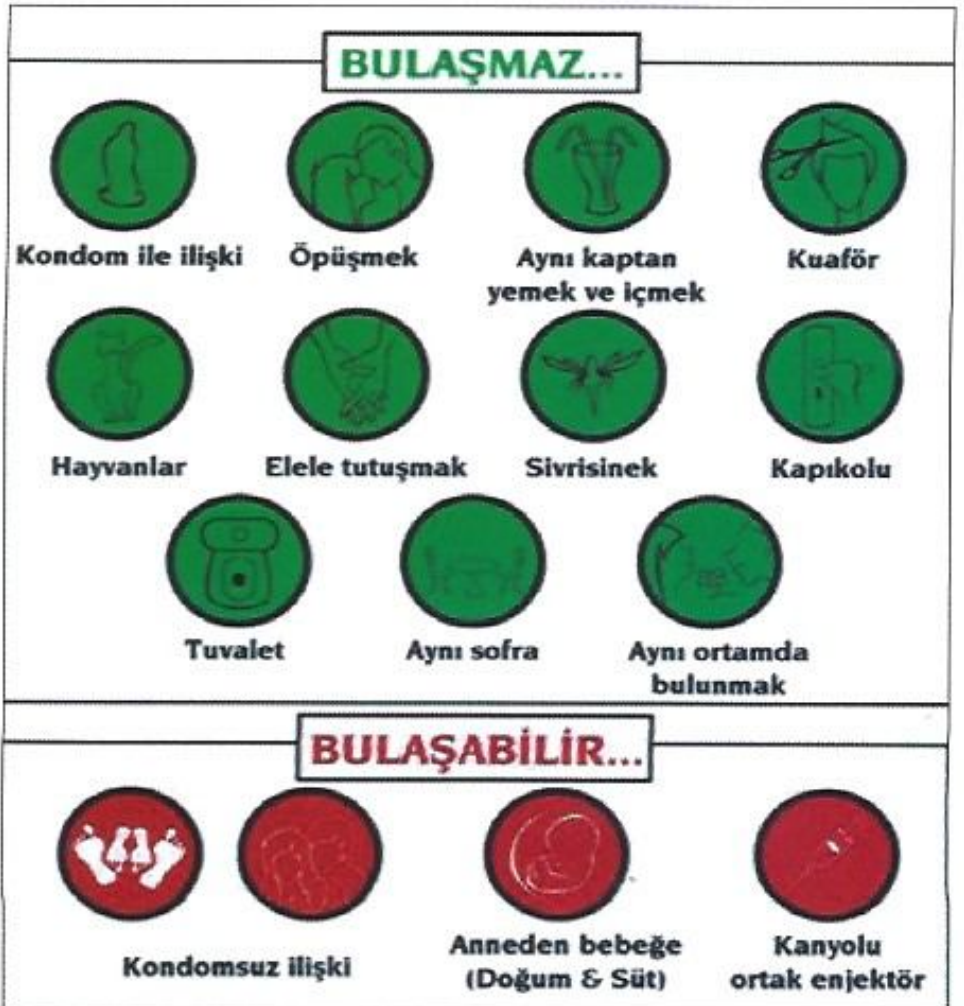
ratuar testi dışında tanı konamaması nedeniyle bu sayıların gerçek değerinin çok altında olduğu tahmin edilmektedir. Öte yandan para karşılığı cinsel ilişkinin artması, seksüel davranışların değişmesi, evlilik öncesi ilişkiler, cinsel temasa başlama yaşının düşmesi, damar içi uyuşturucu madde kullanımının artması, turizm hareketleri ve uluslararası göçler, AIDS ve diğer cinsel yolla bulaşan enfeksiyonların sayısında hızla artışa yol açmaktadır.

Hastalık cinsel yol, kan ve kan ürünleri transfüzyonu, ortak enjektör kullanımı, anneden bebeğe geçiş şeklinde bulaşmaktadır. Olguların %4'ünde ise bulaş açısından hiçbir risk faktörü saptanamamıştır.

Cinsel yol en önemli bulaş yoludur. HIV pozitif kişiyle yapılan tek bir cinsel temas bulaşma için yeterlidir. Korunmasız cinsel temasta virüsün

enfekte erkekten kadına bulaş riski enfekte kadından erkeğe bulaş riskinden fazladır. Rektal ilişki ile bulaş riski daha yüksektir. Aynı zamanda diğer bir cinsel yolla bulaşan hastalık varlığında HIV bulaş riski 2-9 kat artmaktadır.

Kan ve kan ürünleri ile virusun bulaş mümkün olmakla birlikte 1985 yılından itibaren hastalara transfüzyon yapılacak kanların tümünün HIV yönünden tarama yapılarak kullanılması nedeniyle bu şekilde bulaş riski çok çok azalmıştır. Ancak hastalığın pencere dönemi dediğimiz kişinin HIV virusunu kanında bulundurmasına rağmen rutin testlerle tanımlanamadığı dönemde bu kişinin kanının verilmesi yolu ile hastalığı alma riski 1/36.000-1/225.000 oranında mümkün olmaktadır.

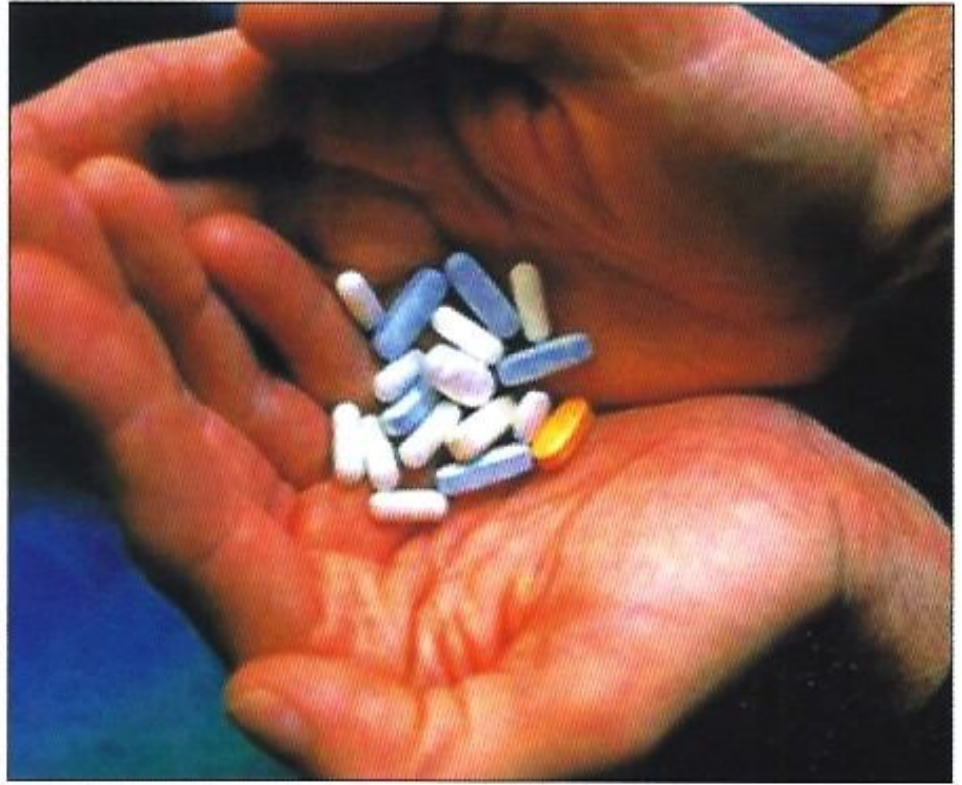
Bunun yanında ülkemizde de zaman zaman örneklerini gördüğümüz şekilde çok acil durumlarda test yapılmadan kan ve kan ürünü kullanımı sonucu davirus bulaşabilmektedir.

Damar içi madde alımı için ortak enjektör kullanımı ve HIV pozitif kişiden alınan organın başka birine verilmesi ile de hastalık bulaşabilmektedir.

HIV taşıyıcısı bir anne gebelik süresince, doğum sırasında ve doğum sonrası dönemde emzirmekle ovirüsün bebeğe geçmesine neden olabilir. Doğum sırasında bulaşma riski %10-30 olarak bildirilmiştir.

Sağlık personeline ise iğne ya da enjektör batması ile %0.2-0.5 oranında, infekte vücut sıvılarının mukosa ya da bütünlüğü bozulmuş deri ile teması sonrası %0.1 oranında bulaşma hastalık bulaşabilmektedir.

Virus alındıktan sonra 2-4 hafta içinde ortaya çıkan hastalığın başlangıç belirtileri genellikle gözden kaçmakta ve bu dönemde tanımlanamamaktadır. Hastalığın başlangıç belirtileri ateş, vücutta yaygın lenf nodu büyümeleri, farenjit, deri döküntüsü, kas ve eklem ağrıları, uzun süre devam eden ishal, çoğunlukla göz arkasında hissedilen baş ağrısı ve bulantı kusma şeklinde olmaktadır. Bu dönem atlatıldıktan sonra hastaların çoğu bir şikayet ve belirti olmaksızın ve çoğu zaman da hastalıklarını bilmeden uzun bir dönem geçirirler. Bu dönem 2-15 ve hatta daha

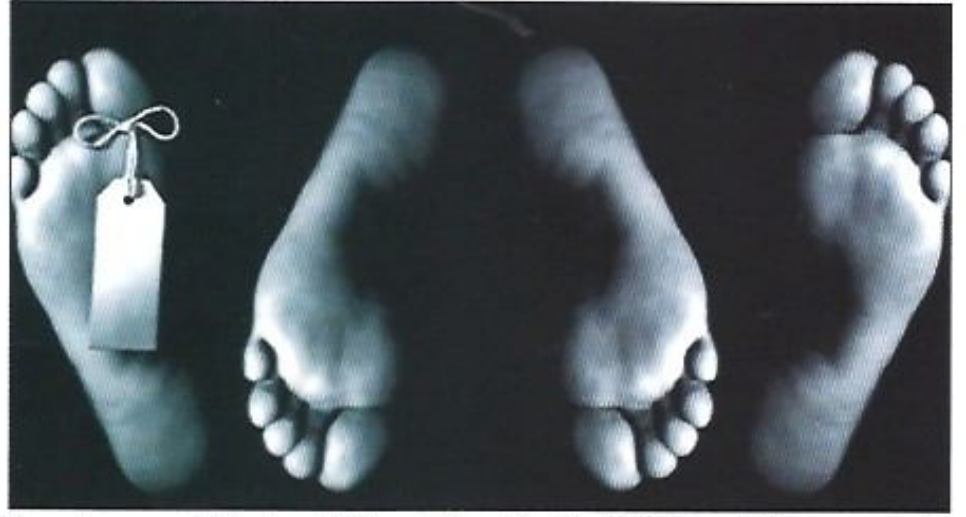
uzun (ort 7-10 yıl) sürmektedir olmadığı ancak HIV antikorlarının saptandığı bu dönemdeki kişilere "HIV pozitif" ya da "HIV ile enfekte" denir. Bu kişi henüz AIDS değildir. Bu dönemde hastalık klinik yönden aktif olmamakla birlikte virus lenfatik sistemde çoğalmaya ve bağışıklık için gerekli hücrelerde tahribat yapmayı sürdürmektedir. Hastalık bu dönemde tedavi edilmeye başlanmaz ise kısa sürede ilerleyerek immun sistemi çok ciddi boyutlarda hasara uğratmakta ve AIDS tablosu gelişmektedir. AIDS semptom vermeye başladığında daha çok ateş, açıklanamayan kilo kaybı, tekrarlayan diyare , halsizlik , baş ağrısı ve benzeri bir çok hastalıkta olabilen semptomlar gözlenir. Hastalar ileri derecede zayıflamakta, adeta erimekte, demans gelişmekte, kol ve bacaklarda hissislik olmaktadır. Bağışıklık sistemi çöktüğü için bir çok fırsatçı enfeksiyon ve kanserler görülmekte bunun sonucunda ölüm kaçınılmaz olmaktadır. Fırsatçı enfeksiyonlar içinde en sık tüberküloz gözlenirken, kaposi sarkomu, lenfomalar, anal kanal kanseri, kadınlarda rahim ağzı kanseri başta olmak üzere her türlü kanser gözlenebilmektedir.

Hastalığın tanısı bazı laboratuvar testleri ile konulmaktadır. Bunun için kan örneği alınmakta ve bu örnekte virusa karşı oluşan antikorlar, antijenler ya da virusun genetik materyali aranmaktadır.

Antikor ELISA yöntemi ile saptanmaktadır. Ancak ELISA ile HIV antikor pozitif saptanan olguların daha duyarlı Western Blot testi ile doğrulanması gerekmektedir. Antikorların bu şekilde saptanabilmesi için infeksiyondan 10-12 hafta geçmiş olması gereklidir. Daha erken dönemde çok şüphe duyulduğunda kişinin serumunda ELISA testi ile P24 Ag 'ni(HIV virus 'unun önemli bir antijeni olup enfeksiyonun alındığı ilk 24 saatte bile pozitif olabilmektedir) ya da PCR ile virusun genetik materyali aranabilir.

Eskiden HIV'le yaşayan hastalar için fazla ümit yokken, artık günümüzde önemli ilerlemeler kaydedilmiştir. İyi ve güvenilir tedavi seçenekleri olmakla birlikte hastalığın tam olarak tedavisi mümkün değildir. Bu nedenle hastalıktan korunma daha önemli konudur. Korunmada ; travmatik cinsel temastan kaçınılması, kondom kullanımının teşvik edilmesi ve yaygınlaştırılması, güvenli cinsel temasın yaygınlaştırılması yani tek eşli cinsel yaşam veya güvenli cinsel eş seçimi, varsa diğer cinsel yolla bulaşan hastalıkların tedavisi cinsel yolla bulaşı önleme açısından önerilmektedir. Damar içi madde kullananlarda; bu alışkanlığın önlenmesi ve tedavi edilmesi, ortak enjektör kullanım risklerinin anlatılması, eğitim, steril enjektör kullanımının sağlanması ve kondom kullanımının sağlanması korunma önerileri içinde bulunmaktadır. Anneden bebeğe geçişe

karşı korunma için ise; HIV pozitif kadına doğum kontrol yöntemleri öğretilmelidir. Hamile kalan HIV pozitif kadına erken dönemde kurtaj önerilmelidir. Bebeği doğurmakta ısrarlı ise gebeliğin son üç ayında anneye, doğumdan sonra da bebeğe

yüksek etkili HIV enfeksiyonu tedavisi başlanmalıdır. Bebeğin doğumunda sezaryan uygulanması önerilmektedir. (bebeğe HIV geçişi 4-5 kat azalır). Virusun anne sütü ile geçişi gösterildiğinden emzirme önerilmemektedir.

Tüm dünyada AIDS'in öneminin anlatılabilmesi, toplumun bilgilendirilmesi, korunma yollarının öğretilmesi için faaliyetler yapılmaktadır. Bu amaçla 1 Aralık günü " Dünya AIDS günü" olarak ilan edilmiştir

Ülkemizde HIV/AIDS alanında etkinlik gösteren sivil toplum kuruluşları olarak 1991 yılında İzmirde kurulan AIDS ile mücadele derneği, 1992'de İstanbul'da kurulan AIDS ile savaşım derneği ve Hacettepe üniversitesi'nin AIDS tedavi ve araştırma merkezi bulunmaktadır (HATAM). Son yıllarda İstanbul'da pozitif yaşam derneği (PYD) ve pozitifler derneği(PODER) kurulmuştur. HIV pozitif kişiler bu derneklerle iletişime geçerek hukuksal, psikolojik ve tıbbi danışmanlık hizmeti alabilmektedirler.

HIV dış ortama dayanıklı bir virus değildir. HIV bulunduran bir kan dış ortamda en fazla 20 dakika bulaştırmacı olabilmektedir. Bu nedenle HIV sosyal ilişkiler ile bulaşmadığı bilinmelidir. Sarılmak, ortak yemek yemek, el ele tutuşmak, aynı eşyaları kullanmak, aynı tuvaleti kullanmak virusu bulaştırmaz. Ayrıca günümüzde hastalığın tedavisi konusunda yeni ilaçların geliştirilmesi ile tedavi konusunda yüz güldürücü ilerlemeler kaydedilmektedir. Ancak aşılması daha zor olan insanların önyargılarını kırmak, ayrımcılığı ve dışlanmayı engellemektir. HIV taşıyan kişiler dışlanmamalı ve onlara karşı ayrımcılık yapılmamalı. Onlara hep birlikte destek olmalı ve sosyal yaşamda birlikte olmalıyız.

EMİRDAĞLILAR

SOSYAL DAYANIŞMA VE KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI ÜYE KAYIT FORMU

ÜYE NO :
ADI VE SOYADI :
ANA / BABA ADI :
KAN GRUBU :
DOĞUM YERİ VE TARİHİ :
MESLEĞİ :
İŞ VEYA EV ADRESİ :
İŞ VEYA EV TELEFONU :
CEP TELEFONU :
GİRİŞ AIDATI :

NÜFUS HÜVİYET CÜZDANI SURETİ

İL	İLÇE	MAHALLE-KÖY	AİLE SIRA NO	SIRA NO

...../...../20....
ÜYE İMZA

VAKIF YETKİLİSİ
KAŞE

ADRES : İsmet İnönü Cad. Kazım Önal İş Hanı No: 59/36 26130 ESKİŞEHİR/TÜRKİYE
MAIL : emirdag-1@hotmail.com
TEL/FAKS : (0222)233 74 74 / 234 32 32
BANKA HESAP NO: Vakıfbank Eskişehir Şubesi 205 78 71

Tarih:...../...../20....

.....den Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfına giriş aidatı, yıllık aidat ve bağış olarak.....TL alınmıştır.

Tahsilat Yapan:

SEVGİLİ OKURLAR;

Yaklaşık dört yıldır vakıf yönetiminde görev almaktayım. Bu zaman içerisinde elimden geldiği gücümün yettiği kadar özverili bir şekilde Emirdağlılara ve vakfa hizmet etmeye çalıştım, hala da çalışmaktayım. Kendimce önemli gördüğüm bazı konuları sizlerle paylaşmak istiyorum.

VAKIF ÜYELİĞİ: Vakıflara üyelik 2001 yılında 4271 sayılı yasanın 101. Maddesi gereği durdurulduğu gibi 2002 ve 2003 yıllarında üye yapılan 153 kişi 2007 yılında geçirdiğimiz teftiş neticesinde üyeliklerinin düşürülmesi istendi. Bu üyelerin yönetim kurulu kararı ile üyelikleri düşürüldü. Ancak 23 EKİM 2008 tarihinde Vakıflar Genel Müdürlüğünden bir yazı ile üyelik tekrar açıldı. Üyelikle ilgili formları hazırladık. Form örneğini dergimizin bu sayısında ve internet sitemizde bulabilirsiniz. Aralık ayı içerisinde yeni üye kaydına başlayacağız. Bu konuda hemşehrilerimizden ilgi, destek ve yardım bekliyoruz.

SMS SİSTEMİ: 2005 yılı Kasım ayından itibaren sizlerin hizmetine sunduğumuz SMS sistemi ile kederli mutlu günlerimizle, kan ihtiyacı ve açılışlardan tüm hemşehrilerimizi haberdar etmeye çalıştık. Her hizmetin bir bedeli olduğu gibi bu hizmetlerin de maddi olarak vakfa yükü bulunmaktadır. Gelirleri zaten kısıtlı olan vakfımız zaman zaman bu hizmetler için ödeme gücümüzü çekmektedir. Cenazelerde maddi olarak çeşitli yerlere yardım yapan hemşehrilerimizden kendi vakıflarına da yardım etmelerini bekliyoruz. Zira bu vakıf hepimizin. Şimdiye kadar ki yaptığımız hizmetlerden kendileri bağış yapanlar hariç kimseden yardım talep etmedik. Sadece SMS'ye aylık olarak ödediğimiz minimum ücret 700800 YTL den aşağı olmadı. Personel ve diğer gider-

lerle birlikte vakfın aylık gideri 1. 500 YTL'nin üzerindedir. Bu konuda tüm hemşehrilerimizden ilgi, destek ve yardım bekliyoruz. (Hemşehrilerimiz önce şunun bilincine varmalılar. SMS sistemi Vakfın değil, bir şirketle anlaşma yapılan, ücret ödediğimiz bir hizmettir. Bir mesajın bize maliyeti 185.00 YTL. dir.)

ÖĞRENCİ BURSLARI VE KURSLARI:

Vakfımız kurulduğu günden itibaren yardıma muhtaç öğrencilerimize sekiz ay öğrenci bursu ile birlikte orta öğretim kurumlarında okuyan, dershaneye gidemeyen öğrencilerimizi ÖSS ve OKS sınavlarına hazırlanmaları için dershanelere göndererek eğitimlerine yardımcı olmaktadır. 2009 yılı için 4 öğrencimizi OKS ve ÖSS sınavlarına hazırlanmaları için dershanelere 100 öğrencimize de eğitim bursu vereceğiz. Ekonomik kriz nedeniyle hem burs, hem de kurs sayımızda azalma oldu. Bunu da anlayışla karşılıyoruz. Burs veren ve öğrencilerimizi sınavlara hazırlayan AKADEMİ ve MAT-FKB dershanelerine teşekkür ediyoruz.

Burslar için müracaat eden öğrencilerimiz vakfımızda oluşturulan 5 kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilmekte, burs almaya hak kazanan öğrenciler titiz bir araştırmadan sonra kesinlik kazanmakta, daha önceden burs alan öğrenciler ise TRANSKİPTİKLERİNİN incelenmesi sonunda burs alıp almayaacağına karar verildikten sonra kesinlik kazanarak KASIM-HAZİRAN aylarında hesaplarına bursları yatırılmaktadır.

VAKIF DERGİSİ: Dergimize yazı gönderen hemşehrilerimiz yazılarında gerçeklere yer vermesini özellikle rica ediyoruz. Zira az da olsa dergilerde adı geçen kişiler vakfımızı arayarak olayların doğ-

rusunu söyleyerek bizleri uyarmaktadır.

Yazarlarımızı bu konuda duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Dergimizi yılda 2-3 sefer ancak çıkarabilmekteyiz.

Yazı azlığı, dergi maliyetinin artması, dağıtım giderlerinin fazlalığı gibi olumsuzluklar başlıca etkenlerdir. Dergimizin çıkmasını ve ayakta durmasını sağlayan hemşehrilerimizin verdiği reklamlardır. Yoksa hiç kimseden dergi için ücret talep etmediğimiz gibi dünyanın dört-bir yanındaki EMİRDAĞLILARA ulaştırmaya çalıştık. Elinde adres olan ulaştırılmasını istediğiniz kişiler varsa bize ulaşmanızı bekliyoruz.

Dergimize sahip çıkalım, basımına, dağıtımına ve ulaşımına yardımcı olalım. Zira şu anda yayınlanan başka bir EMİRDAĞ dergisi yok.

Ben, gerek reklam vererek, gerek yazı, belge, resim göndererek, gerekse basımında emeği geçen herkese özellikle de dergimizin ilk sayısından itibaren hiçbir fedakarlığı esirgemeyen sayın Gazi DURUSU'ya teşekkür ediyorum.

Vakıf olarak biz her türlü eleştiriye açığız. Ancak eleştiriler yapıcı, yol gösterici olmalı. Gerçekleri bilmeden, olayların özüne inmeden, yetkili kişilerden bilgi almadan yapılan hayali eleştiriler herkesi olduğu gibi zamanını, emeğini hatta maddi gelirlerinin bir kısmını vakfa harcayan insanları üzdüğü gibi çalışma azimlerini de kırar. Eleştirenler vakfımıza gelsinler toplantılara katılsınlar, eleştiri ve görüşlerini dile getirsinler, bunların başımızın üstünde yeri var ve saygımız sonsuz.

Hepimiz insanız, hatalarımız olabilir. Önemli olan hatadan ders çıkararak aynı hatayı tekrarlamamak. Hepinize saygı ve sevgilerimle.

Ceylan Keskin
Vakıf Başkan
Yardımcısı

BİRİSİ OLSA...

Bana bu naçizane satırları karalayan dedelerin, ninelerin olmadığı, kapıları duvar olmuş komşularla dolu apartmanlarda gün boyu çalışan annelerin boş bıraktığı evlerde çocukların yakınları; onlar için artık, bir "Alo!", cep telefonlarında bir mesaj, bilgisayar da sessiz bir ekran şimdi...

Ben insanları tek kanadı olan birer meleğe benzetmişimdir hep. Bir başkasına başkalarına sarılırsa uçabilir ancak. Ne demiş şair: **"Yaşamak, tek başına bir ağaç, hep birlikte bir orman gibi..."** Tıpkı bizim çocukluğumuz-gençliğimizdeki Emirdağ ve komşularımız gibi. Bu gün ben sizlere onlardan bahsedeceğim. Eminim ki aziz ruhları şad olacak öbür tarafta.

Karşı komşumuz mahallenin en yaşlısının bizim Reşat'a seslenişleriyle başlıyor anılar.

"İraşit! oğlum! Zeyneboğlundan yarım bide getir bana! "Gaşşağra (kaşıkaranın Emirdağlıca söylenişi) Ebe, nerede doğdu, gerçek adı ne bilmiyorum. Ama bence Orta asya'dan geldi. Hem de o haliyle ve o yaşta..."

Sırtındaki kumaşı bol sayası ve başındaki fesiyle adeta bir kadife yumağı gibi, kışın içeride yazın dışarıda otururdu. Gereksiz konuşmaz, karışmaz, dara düşüldüğünde, hastalıklarda çözüm önerileri üretirdi. Doğum yaptırır, bayanlara yanıtıcı olmayan teşhislerde bulunur, çocukları çok severdi. Adını bilmediğime bakmayın en gerçek anneannemizdi O bizim. Oğlu Cafer amca ve gelini Selek Aba yaylaya çıkardı yazları. Onların dönüşünü dört gözle beklerdik. Çocukları yoktu. Olun. Biz vardık, Reşat vardı. Ölünceye kadar da çok sevdik onları.

Onların dibinde Cemile Aba vardı (Celal Örnek'in hanesi) ikizler (saadet ve Savdat) ve Hasanların evi. Evlerinin önünde boyalı direk yoktu ama, üç merdiven basamağı vardı. Bu merdivene

**Birisi olsa şimdi
hemen,
Çalıversem kapısını
hiç düşünmeden,
Bir çift gülen göz
karşılasa beni,
"Ne iyi ettin,
gel" dese.
Kahveyi ben
yapayım desem,
Konuşsak,şundan
bundan...
Hiç düşünmeden..
Birisi olsa..!**

"dolmuş" derdik. Bolvadin

Caddesine nazır, Hacı Senem Kuyusuçeşme meydanının en mutena yeri. Dolmuşa erken gelen otursa da, üst basamaklar, belki de koruma içgüdüsünden

olacak mahallenin prensleri genç kızlara aitti. Akşam üzeri genç-yaslı herkes önümüzden geçer, piyasa yapardı. Biz de: geçen herkesle ilgili duyup gördüklerimizden yola çıkarak çok zevkli bir paparazzi programı gerçekleştirirdik...

Bazen dolmuşta yer kalmaz, alt loca sayılan duvarların dibindeki briketlere otururduk.

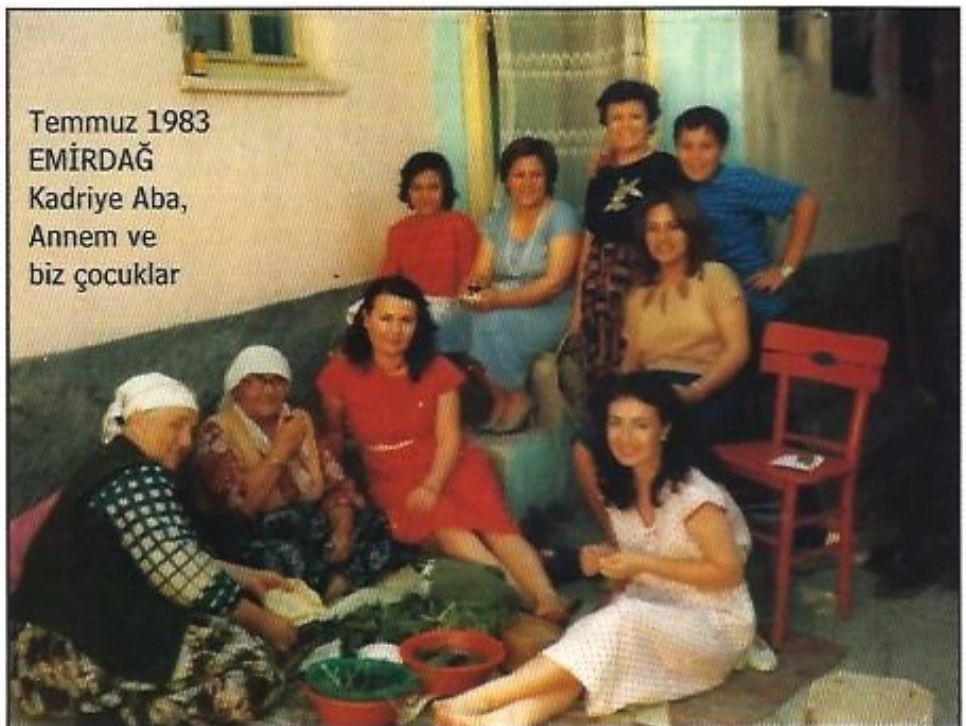
Metin Edeer'in dediği gibi Emirdağ obalardan çıkmıştı belki o zamanlar ama odalara da girmemişti henüz. Dışarıya içeriden daha tatlı gelirdi hep. Neyse Cemile Aba o yerin sahibi olmasına ve çok şey bilmesine rağmen ağzı çok sıkı, sabırlı, çalışkan ve akıllı bir kadındı.

Caddenin öbür yakasında Hulusi Mutlu ve Şaziye Aba, annemin en yakın arkadaşı. Hulusi Amca evde rügan terlik, ipek pijama ropdöşambr giyer, altınyaldızlı philips radyosundan haber ve şarkılar dinlerdi.

Oysa babam radyodan sadece haber dinlerdi. Çok nazik ve çok

Elif Bağcı
Emekli öğretmen

Temmuz 1983
EMİRDAĞ
Kadriye Aba,
Annem ve
biz çocuklar

yakışıklı bir salon adamıydı. Millet partisine mensuptu. Misafir odalarının duvarında Osman Bölükbaşı ile fotoğrafları vardı. Şaziye Aba günümüzün değme şovmenlerine taş çıkartan bir anlatı ve söz ustasıydı. Aynı zamanda çok başarılı bir iç mimardı.

Evinin dekoru herkesten farklıydı. Çiçek nedir, onun bahçesinde görüp öğrenmiştik. Anlattıklarıyla herkesi kırar geçirirdi. Çocukları yoktu ve Reşat onların da oğluydu. Onları çok beğenir ve evlenince onlar gibi olmak isterdim.

Bitişik köşede, genç yaşta kocasını yitirip dört-beş çocukla çetin bir hayat mücadelesi veren Tevhide (Çiftçi) Aba vardı. O güzel sesiyle çok güzel ağıt, türkü, ilahi söyleyerek çevresindekileri ağlatır, elindeki tepsiden tefle de oynatarak eğlendirirdi. Çok güzel yemekler yapardı. Annemler onu çok kollarlardı. Dilediği saatte evimize girip çıkabilir, çok güvenilir bir insandı. Kimseyle ilgili yorum yapmazdı.

Onun bitişiğinde Hasgız Aba Ethem (Çiftçi) Amca otururdu. Onlar daha yaşlı ve saygın insanlardı. Ethem Amca Maliyede çalışırdı. Ailesi ve çocukları da mahalleye göre daha modern ve bilgililerdi. Herkes tarafından sayılır, bu saygının da hakkını verirlerdi. Arka köşede Perihan Aba Hasan Keskiner hoca otururdu. Perihan ablanın gönlü evi ve buzdolabı herkeşe açıktı.

Günün her saatinde çekinmeden uğrayabilirdiniz ona, güleryüzüyle tek başına bir Yardımseverler Derneği idi, sanki.

Yine cadde tarafına geçelim. Karşımızda Özden-Mahmut Çalışkan'lar. Özden bizim mahalleye gelin gelmiş. Onca büyük arasına girdiğinden hep gelin olarak kalmış narin bir kadındı. Mahmut Abi'nin disiplini ailesinin temeli, bizim yaşlı gençlerin de sıkı dostuydu.

Özden modern tatlı-pasta ve dantelleri uygulamalı olarak bizimkilere öğreten vazgeçilmez bir küçük kardeşti.

Gelelim temel komşumuz Kadriye-Mustafa Okutan'lar ve gaşşağra ebenin kızı Hanım-Ali Hoca'lara. Biz üç aileden oluşmuş, ondört çocuklu ve üç analı bir aileydik.

Birbirimize o kadar derin bir saygı ve sevgiyle bağlanmıştık ki, başta bahsettiğim gibi birliktiyken hep uçardık. Sabah erken veya gecenin bir saatinde Hanım Aba'nın yola bakan sedirine kurulur, dilediğimiz kadar oturur, muhabbet ederdik. Ali Hoca kalkar, yanımızda jimnastik yapar, kahvaltı ederdi. Kafasının içi aydınlık bir hocaydı.

Bizim gençliğimizin de etkisiyle onca absürt sorularımızı yanıtlar, bu arada çaktırmadan da bizi eğitirdi. Keyifli zamanların da ise, Türkan, Ayşe, Hava, Neriman, ben ve dahi annemlerin yıldıznamesine bakardı. Astralogdu yani... Onlar erken ayrıldı aramızdan.

Bütün bu toplantı ve sohbetlere caddenin üst tarafından hızlı, hızlı gelip, er meydanına girer gibi katılan ve giriş hızına uygun olarak espriler patlatan anlattıkları ile fırtınalar yaratıp, bizi yerlere yatıran, gittikten sonra da

etkisi bir müddet kaybolmayan, Atatürk'ün öğretmeni Hakkı Hoca'nın karısı Zülbük Teyze vardı.

Amanın güz! tansiyonum iki yüz elli olmuş, kalbim beş yüz atıyor ne oturuyorsunuz diyerek girizgahlar yapan bir başka şovmendi.

Zaman ilerledi. Çocuklar ve torunlar, duvarda resim ara-sıra gelen mutlu-mutsuz haber ve kişiler oldu artık. Annem ve Kadriye Aba, sevgili eşleri, Hacı Ceylan ve Mustafa Okutan ile bir dörtlülü oluşturdu. kulağı duyan duymayana, dizi tutan tutmayana, kafası çalışan çalışmayana destek vererek bir bütün oluşturdu. Annem hep gülen yüzü, engin hoşgörüsü, kucaklamaya hazır kollarıyla, Kadriye Aba, ince zekası, duyarlı ve bilge tavırları, yerinde konuşmalarıyla sevgi odağı oldular hep...

Annemin ölümünden bir iki gün önce onu hastanede (14 Şubat) bir kucak kırmızı gülle, ziyaret etti Kadriye Aba. Acılar içindeki annem, son defa onunla konuştu ve ona gülümsedi. İnsanoğluna bu dünyada hiçbir varlığın bir dostun sevgi ve şefkati kadar iyi gelemediğini bir defa daha görmüş oldum. Sonuçta bu dünyadan geçerken rastladık birbirimize, çok şanslıydık bir savaşta, canlar şenliği yaşadık. Hep çoğalttık birbirimizi, hiç eksiltmedik. Herkes gibi bu dünya bize de kalmadı ama biz tanıştık, işi kolay kıldık, sevdik-sevildik, gök kubbede hoş sedalar bıraktık.

NE MUTLU BİZE...

EMİRDAĞ, SİZİN DERGİNİZ!
DERGİNİZİ OKUYUNUZ, OKUTUNUZ,
TANITINIZ.

OMC

www.omcinsaat.com

İNŞAAT SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Orhan SOYDAŞ
Soydaşlar İnşaat

Mehmet KENT
Kent İnşaat

Ceylan DEMİREL
Demirel İnşaat

24 SAAT KAMERA KONTROLLÜ 4. ETAP SİTEMİZDEKİ DAİRELERİN TAKSİTLİ SATIŞLARI BAŞLAMIŞTIR

Gelin Ödeme Planınızı Birlikte Oluşturalım

T : 330 27 60 - 330 10 17 F : 330 99 40 Batıkent Mah. Liman Cad.No : 54 Eskişehir

Hayat Çizgisi

Yıl 1938. Henüz 5 yaşımdayım. Mezar yolunda Çaydere üzerinde bulunan köprü'nün o zamanki adı Hacı Hüseyin Köprüsüydü ve bu Hacı Hüseyin Köprüsünü geçtikten sonra tek tük evler vardı. Babam Ahmet KOYUNCU nam-ı diğer GÖSERLERİN BEBEK AHMET, Keçiliden Tahir Çavuşların tarlasından 62 liraya bir dönüm tarla aldı. Ancak o zamanlar 62 lira nerede? Babam Bebek Ahmet sattığı koyunlarla paranın bir kısmını denkleştirebildi. Tahir Çavuşlar paranın kalanını sonraki yıl ödemesini söylemesine rağmen, babam bunu kabul etmedi. Babam hem sağdıç hem de hanımlarının teyze kızları olmasından dolayı bacanağı olan Gülizarların Hasan Ünver amcaya tarlanın yarısını almasını teklif etti. Bir sene beklediğinde kendisinin olacak tarlaya babam arkadaşımı ortak ediyor ve bu birbirine karşı olan yardımseverliğin de günümüze bir örnek oluşturmasını sağlıyordu o zamanlar.

Bu bir dönüm tarlayı iki bacanak ortadan ikiye bölerek paylaştılar. Kendimize düşen tarlanın güney parçasına iki odalı bir ev yapıp ortasına bir kuyu kazdık ve bu kuyulu parseli tahtaları birleştirip bir de borda kapı yaptığımızda keyfimize diyecek yoktu. Arkasından babam bir çift tosun, bir inek ve on beş kadar da davar aldı; Bu artık o yıl için bizim de çiftçilik yapacağımızı, hayvan besleyeceğimizi ve yaylaya çıkacağımızı gösteriyordu. Öyle de oldu; Dedem Hacı Mustafa'nın tarlaları kardeşleriyle ortak oluşu için bizim o an için hiç tarlamız yoktu. Onun için de komşu iki parseli ortağına ekip biçmeye başladık ve geçimimizi sağlamaya çalıştık. Artık kendi yağımızla kavruyluyor, yaylaya çıkıyor, hayvan besliyorduk. Bunların o yıllarda bir çocuk için ne demek olduğunu hele de yaylaya çıkmanın hazzının nasıl olduğunu anlatmak bugünkü ke-

limelerle çok zor.

Günlerimiz bize göre çok güzel mutlu geçerken 1938'deki 10 Kasımın kötü haberini duyduk. Dünyalar başımıza yıkıldı sanki büyük bir boşluğun içinde kalmıştık. Ata'nın ölümü ne kadar acı bir haberdirdi bizler için. Sanki Ata'yla cephelede savaşmışım gibi hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordum.

Kim ağlamıyordu ki? Büyüklerimizin hepsi oturmuş ailelerinden birisi ölmüşçesine ağlıyordu. Çocuk aklımızla Ecneblerin Atatürk'ün kafasını alıp beynini inceleyeceğini duyduk diğer çocuklardan, 'vermeyelim' diye ağlarken hıçkırıklarımız daha bir artmıştı. Ata'sız kaldığımız günlerde kim olduğunu bilmediğim bir albayın cenazesi kaldırıldı tabutunda Türk Bayrağı olduğu halde.

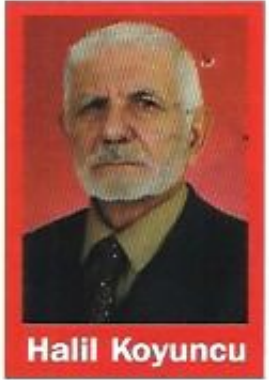
Bu cenaze merasiminde cenaze geçerken ben de hemen hazırola geçtim ve selam vermeye çalıştım, halimi gören birkaç büyük beni alkışladılar. Ancak bu halimin asıl sebebi galiba Ata'mızın ölümünden sonra yurdumuzu yabancıların alacağı korkusuydu, çok geçmeden bu korkumuzu da İsmet Paşa'nın devletin başına geçmesi sebebiyle üzerimizden attık.

1941 yılında İnkılap İlkokulunda Refika Tuncay öğretmeninin sınıfında ilkokula başladığımda I.Dünya Savaşı dünyayı kasıp kavuruyordu. Akşamları karartmalar, Hitlerin kabusu ve yabancıların yurdumuz üzerindeki paylaşım planları okulda, çarşıda, evlerde kısacası her yerde konuşuluyordu. Bütün bunlara rağmen de olası tüm planlara direnen yurtsever halkımızın Ulusal Bağımsızlık Savaşını kazanıp, dünya üzerindeki diğer mazlum ülkelere örnek olması önemli bir durumdu. Ve bu durum da bizim olası bir savaşta kendimize güven duymamızı sağlıyordu.

Savaştan sonra bizim de okulun

ilk adımı olan ilkokul bitmişti. Ağabeylerimiz ve arkadaşlarımızın bir kısmı okumaya devam ettiler. Devam eden bu arkadaşların maddi durumları müsaitti. Ancak bizim gibi maddi durumu elverişli olmayanlar kendilerine iş aramaya başladılar. Ben terzi çırağı olarak başladım daha sonra terzi oldum. Arkadaşım Ellezlerin Veli Sarı (KARA VELİ) köy katipliğine başladı, kısa süre sonra da ilçe nüfus memuru oldu. O artık nüfusçu Kara Veli olarak anılıyordu. Burada Nüfusçu Kara Veliden anlatacağım kısa bir olayla yazımı tamamlamak istiyorum. Daha sonraki sayılarda Emirdağ eşrafının geçmişte yaşadığı hatıralarla tekrar buluşmak ümidiyle sağlıklı kalın...

"Emirdağ pazarının ağustos günleri. Devlet halktan yurtdışı taleplerini alıyor ve değerlendiriyor. Avaran Köyünden Alamet müdürlüğe çıkar, sıra beklemeye başlar ama kalabalık o kadar fazla ki sıkılır. Güneşten solmuş, terden yabası yağdalanmış ceketini çıkartmak ister ve içeriye müdüre seslenir 'Müdür be ceketimi çıkarabilir miyim?' Müdür de sen bilirsin der. Alamet tekrar sorar 'Müdür be nere koyayım?' , Müdür kapı arkasındaki çiviye koyabilirsin der. Alamet biraz zaman geçtikten sonra tekrar seslenir 'Müdür be pantolonumu da çıkarayım mı?' Bu defa Kara Veli hemen lafa dalar biraz da kızarak 'yok yok o kalsın, delinin aklı mı olur az sonra kilotumu da çıkarayım mı diye sorar. Zaten müdürlüğümüze zor zahmet yeni bir bayan eleman aldık. Onu da bu deli kaçırtaçak' diye kendi kendine konuşur.

Halil Koyuncu

Doru kısarak...

Güneş sabaha dek yavuklusu Emir Dağlarının koynunda yatmış mahmur gözlerini oğuşturarak kalkıyordu işte. Güneşi yavuklusundan saatler ayırabilir hatta günün yarısı koparabilirdi. Lakin bu sevdalıları bir tam gün ayrı göremezsiniz. Emir Dağlarını ilk gördüğünde sevmiş güneş. Kanı kaynamış, yüzü kızarmış. Bu engin dağlar dağ olalı, şan olalı güneşi sever. Birbirinin ilk gözağnısıdır.

Hayat mışıl mışıl uykudayken taşlı dar yayla yolunda bir atlı yavaş yavaş ilerliyor. Çiçekler derin uykuda. Ağaçlar kuşlarda. Bir tek bu atlı gecenin sukunetini bozuyor. Gecenin mavi yalnızlığında ay ve yıldızlar sessizlikteki bütün sırlara hakim, binbir esrarengiz hadiseye şahit oluyorlar. Cırcır böceklerinin dahi uykuda olması, gece yansının bir hayli ilerlediğine delaletti. Gecenin muhteşem gizlilik ve sessizliğine ihanet eden atlı yoluna devam ediyordu.

Doru kısrağın sırtında güçlkle duran atlı dizginleri gevşek tutmuştu. İstese de dizginlere sahip olamazdı zavallı... Doru kısarak anlamış olacak ki keyfince yürüyordu. Durmuş Ali damlacıktı da kurnanın ağzından ha düştü ha düşecekti. Damlacık düşmesin diye ihtiyatlı gidiyordu doru kısarak. Durmuş Ali sevdalıdır, sevdasını doru kısarak bilir. Bütün Gölcük yaylası bilir... Ama en çok doru kısarak bilir. Bilir de her gün Gölcük Yaylası'ndan taa Türkmenköy'e kadar katlanır, uçar. Şimdi sanki kanatları kırılmıştı da sekerek dönüyordu yaylaya.

Yaylada günlük telaş başlamıştı. Zaten hayat bir sürü telaştan ibaret değil miydi? Bu zinde canlılığa kuzu melemeleriyle çocuk sesleri de karışınca güneş tatlı bir sıcaklıkta yükseliyor, Emir Dağları daha bir

güzelleşiyordu.

Molla Yusuf'ların Battal dayı düşünceliydi. Aleyçiğin kapısından sızan gün ışığı Battal Dayı'nın pala bıyıklı, kırışık simasındaki çizgiler düşünceli, az biraz da tedirgin olduğunu belirtiyordu. Battal Dayı, Güllü Kadının elleriyle yaptığı bazlamayı yemiş, köşesinde sardığı sigarasını tütürüyordu. İçindeki can sıkıntısı devam ediyordu. Gece gördüğü rüyayı düşünüyordu. Nerden görmüştü bu rüyayı sanki? Bir anlam da veremiyordu rüyaya. Yeniden hatırlamaya başladı:

"Al bir atın sırtında şehirden dönüyordu. Şehrin pazarında yiyecek,öteberi almış Güllü Kadına şöyle alı güllü bir fistanlık, Durmuş Ali'ye Yelli Belin karlar gibi ak mı ak gömlek almıştı. Kendisine de kehribar bir ağızlık. Yaylaya bir an varmak için topukluyordu atını. Yaylanın berisindeki Şeytan Deresi'nden geçerken yamaçtaki kayalıklardan güller atmışlardı üzerine. Güllerin üçü sırtına değmiş değer değmez de güller goncalıktan çıkmış yapıp yaprak dökülmüşlerdi." Acaba Güllü Kadına söylesen mi diye tereddüt ediyordu. Öyle ya kendisi bir anlam verememişti rüyasına. Karısı belki rüyasını yorabilirdi. Süt kaplarını yıkayan karısına seslendi;

--- Garım ! Az bi gel hele!

--- Bulaşık yıkıyon herif!

--- Bulaşığı bırak ta beri gel.

Güllü Kadın söylene söylene bulaşığı bıraktı. Ellerini yıkadı. Aleyçiğin kapısından girerken eteğine ellerini siliyordu. Battal Dayının karşısına çömeldi. Ellerini dizlerinin üstüne koyarak:

---De bakalım ne diyecesen herif, dedi.

Battal Dayı tütün tabakasından yeni bir tütün sarıyordu.

---Cigaramı bir sarayım hele, diye sigarasını sarımaya devam etti.

---İçmesen olmaz mı şu mereti,dedi Güllü Kadın.

---Garı, böyün gece bir ürya gördüm. Hayra bek yoramadım. Ruhumu bir sıkıntı bastı. Sana bi deyivereyim de üryamı yoruver dedim de ondan çağırdım, dedi.

Sonra gördüğü rüyayı Güllü Kadına anlatıverdi. Güllü Kadın da pek bir anlam veremedi Battal Dayı'nın rüyasına. Yüreciğinin taa derinlerinden bir şey ığıl ığıl akıyor sandı. İçinden "La havle" çekti.

---Hayırdır inşallah herif, dedi. Dedi ya yine içindeki sıkıntı rahat bırakmıyordu kendisini. Durmuş Ali bir ok oldu da yüreğinin ortasına gömüldü. Söküp atmak istedi atamadı, ne ettiyse başaramadı. İğil iğil akışı durduramadı...

Doru Kısarak yaylanın kuzey kapısı olan Hantal Dede kayalarının arasından girdi. Çelik çomak oynayan yayla çocukları doru kısrağın seyirdişine bir anlam veremediler. Hepsi çığlıklarını kesip doru kısrağın geldiği yöne bakıyorlardı. Her zaman Dede Kayalarını şahbaz şahbaz kışneyip şaha kalkan doru atın yıldırım gibi çadırına gidişine alışkındılar. Şimdi doru kısarak yavaştı. Belki tosbağalar bile şu an ki doru kısırdan hızlı koşarlardı. Öyle düşündü çocuklardan biri. Sanki doru kısarak suçluydu da suçunun ağırlığı altında başı eğik geliyordu. Galiba haklıydı çocuk...

Yanık Kerim'in Kel Mustafa çıplak ayakları arkasına değe değe koşuyordu. Aleyçiklerin arasından koşarken de o çocuksu sesiyle bağı-

Sait ÖNAÇAN
Antalya M.E.M.
İlköğretim Müfettişi

ryordu; hem de avazının çıktığı kadar:

--- Durmuş Ali ağam geliyoo... Durmuş Ali ağam geliyoo...

Kel Mustafa'nın sesine Battal Dayı'yla Güllü Kadın da kulak verdiler. Aleyçiğin eşiğine çıktılar. Doru kısırağın ağır ölüm sessizliğindeki gelişini aynı sessizlikte beklediler. Doru kısırağın ardından yayla halkı da geliyordu. Doru kısırak mık-natıstı da çevresindekileri çivi gibi ardına toplayıp geliyordu. Battal Dayı'nın çehresindeki çizgiler donuklaştı, hareketsiz kaldı. Nefes alıp almadığını da bilmiyordu. Boğazına bir taş çakmışlardı. Yutkunamıyordu. Heykel sessizliğinde bekledi doru atı. Doru kısırak Battal Dayı'nın önünde durdu. Görevden gelmişti de komutana rapor verecekmiş gibi karşısında hazır olda bekliyordu. Görevini başaramamış askerin huzursuzluğu, bedbahtlığı üzerindeydi. Güllü Kadın bir çığlık kopardı ki Emir Dağları parçalandı da Güllü Kadının sinesinden kopup

yuvarlanmaya başladılar.

Gökler hiddetinden zangırdadı. Doru kısırağa doğru atıldı, tuttular. Sımsıkı sarıldılar kollarına men-gene gibi... Güllü Kadının çığlığı işaret oldu. Yaylanın bütün kızı, kadını, gelini, ebesi başladılar ağlamaya... Ağlama ki çığlıktı başladı ağıt oldu. Yaylada cümle alem kadının yüreğinden kopup toplana toplana çığ oldu. Yaylayı, yamaçları, Emir Dağlarını, göğü dolaştı, gezdi bütün dünyayı altına alıp ezdi.. ezdi...

Battal Dayı ağır adımlarla doru kısırağın yanına doğru yürüdü. Durmuş Ali'nin sönük ela gözlerini aradı, buldu. Bir an bakıştılar O bir anlık bakışta Durmuş Ali her şeyi anlatmıştı. Doru kısırağın sırtında güçlükle duran genç, yorgun heykel, aynı heybetiyle sıyrılıp düştü. Toprağı özlediği yatışından belliydi. Yüzü koyun uzanıp toprağı kucakladı. Toprakla birlikte yaylayı, Emir Dağlarını, dünyayı kucakladı da bir nazlısını kucaklayamadı, kolu yetmedi. Nazlı'nın ellerinden tam

tutacakken tutamadı...

Gözlerinden belliydi. Durmuş Ali'nin cansız vücudu hiçbir şeye üzülmemişti de bir Nazlı'yı saramamanın ezikliğiyle, burukluğuyla toprağı kucaklamıştı...

Battal Dayı kucağındaki henüz soğumamış Gölcük Yaylasının Durmuş Ali'sinin yanı açık kalan ela gözlerini sağ eliyle kapattı. Dudağlarından dualar, gözlerinden yaşlar dökülüyordu. Dualarla göz-yaşları... Yarıştılar adeta. Yiğidin sırtında üç kurşun yarası...

Yeni açılan güller gibi...

Sere serpe serilmiş...

Taze mi taze...

Sabahtan beri söylenen ağıtlara, Emir Dağlarının kurdu, kuşu, ağacı, çiçeği velhasıl her zerresi katıldı. Üzerlerine düşeni yaptılar. Güneş bile erken çekildi o gün yavuklusunun koynuna.

Donuktu Güneş... Üzüntüden sararmıştı...

Yavuklusunun koynunda sessiz-den ağladı...

Gül Kuyumcusu

HER NEV'İ KUYUMCU ÇEŞİTLERİ BULUNUR
SİPARİŞ KABUL EDİLİR.

Zeki Gül ve Oğulları

Merkez : Kuyumcular Çarşısı No: 35 - Tel: 0 (222) 234 39 73

Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 - Tel: 0 (222) 232 24 22

ESKİŞEHİR

MİRAS TÜKENMEDEN...

"Suyu, havası sert, insanları mert, Hak'tan ve haklıdan yanadır Emirdağlılar," derlerdi dünlerde. Bu imajı, Çakal Cemal (ÇELİK), Deli Ahmet (DAVRAN), Piç Hamdi (BARLAS), Boklu Kamil (KERMAN) ve benzer karakterde olan nice Emirdağlılar yaparak, yaşayarak yaratmış ve miras olarak bırakmışlar, Emirdağlı da bu imaj sayesinde rahatça Pazar bulabilmiş, rahatça haklı olduğu durumlarda hakkını almasını bilmişti.

Asker kışlası dahil gurbette Emirdağlılar, uzun süre kafa kafaya, el ele birlikte olmuş, sadece kendi hakkını değil, hiç tanımadıklarının haklarını da korur olmuştur. Zaten bırakılan miras sayesinde Emirdağlıların olduğu yerde birilerinin 'yamukluk' yapması söz konusu bile olmamıştır. Bu miras, zaman içerisinde yabancılar tarafından göze gelir olmuş, kimi Pazar payını arttırmak, kimisi de haksız kazanç elde etmek için Emirdağlıları karalamış, ya da Emirdağlı adıyla seviyesiz işlere girmiştir.

Bir arada yaşamının avantajlarını kullanmak isteyen boyların kurduğu dernek, vakıf, ve kulüplerde ana amaç, o topluluğun takdire değer özelliklerinin o boyun yeni yetişmekte olan bireylerine aktarılması ve o özelliklerin içinde yaşadıkları topluma yansıtılmasıdır.

Köklü bir toplumun varlığını atalarından aldığı mirasla sürdürebilmesi zorluğu, bir şehir merkezindeki tüm okulların çabalarından, bütçelerinden daha fazladır, ağırdır.

Emirdağlı olarak yola çıkanların tümü, şu an ağırlığı hayli artmış gözükken Emirdağlılık taşının altına ellerini sokmak zorundadırlar. Bunun için hem kendilerini dünün

Emirdağlı olabilmek için bırakılan mirası arttırabilmek, hem de çocuklarının yarınları için yapmaları gerektiği bilincinde olmalıdırlar. Bilhassa günümüzde lider pozisyonunda olan, meziyetleriyle sivrilmiş kişiler, bireyci, çıkarıcı kişi veya gruplarca taşlanılmakta, ayağı kaydırılmaya çalışılmaktadır. İçimizden çıkan böyle kişileri kösteklemek değil desteklemek zorunluluğunu kavrayabilmiş olmalıyız artık. Belçika'da bir hemşehrimizin (Emir KIR) milletvekili, hatta bakan olmasından nasıl gurur duyuyor, moral buluyor, çocuklarımızın da onun gibi başarılarına imza atmasını isteyerek çocuklarımıza örnek gösteriyorsa, her kademedeki hemşehri-lerimizi de destekleyip, basamağın sonuna gelmiş kişileri örnek göstererek çocuklarımızı yüksek amaçlara yönlendirmeliyiz.

Hakkını ve kim olursa olsun hakkının hakkını koruyan, bunun yanı sıra yalan ve yanlışın arkasında

o l m a y a n Emirdağlılar olabilmek, hızla çöken toplum değerlerine olumlu katkılar sağlayacak, çıkarıcı işbirlikçiler, hırsızlar, her türlü yamukluğu yapanlar alkışlanmayacak, yuhalanacaktır.

Kısacası;

isim olarak her kıtada ünlenmiş 'Emirdağlı' imajının ne olduğunu başkaları kendi kendilerine sor-duklarında şunu diyebilmelilerdir:

"Emirdağlı, su ve havasının sert olduğu Emirdağ'da yetişmiş insanlar topluluğu olup, Hak ve haklıdan yana olan, yamuklukların yanında olmayan, sert ve mert insanlardır."

Not: GÖÇ romanıma Belçika-daki hemşehrilerimin gösterdiği ilgiye teşekkür ediyorum.

VAKFIMIZ ÜYELİĞE AÇILMIŞTIR. VAKFIMIZA ÜYE OL, ÜYE BUL.

Umutoglu

Alışveriş Merkezi ve Düğün Sarayı

Merkez : Emek Mh. Ertaş Cd. No: 69
Şube 1 : Emek Mh. Ertaş Cd. No: 44
Şube 2 : Mamuca Yolu Ölçe Sitesi No: 1
Tel : 227 23 23

Winsa - HASYA - Sodexho Çekleri Geçerlidir.
Ücretsiz servisimiz hizmetinizdedir.

2008 - 2009 EĞİTİM YILI BURS VERENLER

AHMET KÖYCÜ	EMİRDAĞ	KAMİL ÇILDIR	İST ANBUL
EREN GÖKŞEN	EMİRDAĞ	KEMAL ÖZGÜLER	İST ANBUL
MÜRSEL ERENOĞLU	EMİRDAĞ	MUSTAFA ÇELİK	İST ANBUL
OKTAY ÇILDIR	EMİRDAĞ	Ö.İBRAHİM SAYIN	İSTANBUL
TAŞIYICILAR KOOP.	EMİRDAĞ	YELDA YENİLMEZ	İSTANBUL
UĞUR TÜRKMEN	EMİRDAĞ		
YILMAZ ÜNVER	EMİRDAĞ	CENGİZ SAĞLAM	ANKARA
YİĞİTERLER A.Ş.	EMİRDAĞ	GÜVEN ÖZKAN	ANKARA
		ŞÜKRÜ TÜRKMEN	ANKARA
		BEKİR KASAP	ANKARA
A.KADİR KOÇAK	ESKİŞEHİR	OSMAN DURAN	BURSA
AHMET HARMANCI	ESKİŞEHİR		
AKİF OĞUZ SEVER	ESKİŞEHİR	BEL.DİYANET VAKFI	BELÇİKA
ALİ ERDOĞAN	ESKİŞEHİR	CEMİL DOĞAN	BELÇİKA
AYŞE ÖZGÜR	ESKİŞEHİR	FAKİ EDEER	BELÇİKA
CEMAL ÇEKİÇ	ESKİŞEHİR	GÜLTEKİN IŞIKLAR	BELÇİKA
CEMİL ÇILDIR	ESKİŞEHİR	HACER KADİR TARHAN	BELÇİKA
CEYLAN BUZLU	ESKİŞEHİR	HÜSEYİN GÜL	BELÇİKA
CEYLAN KESKİN	ESKİŞEHİR	HÜSEYİN URFALI	BELÇİKA
DÖNDÜ BURHAN SEZER	ESKİŞEHİR	HÜSEYİN YİĞİT	BELÇİKA
EROL SEZER	ESKİŞEHİR	İSMİNİ AÇIKLAMİYOR	BELÇİKA
GÜLDEREN KERMAN	ESKİŞEHİR	MEHMET AKINCI	BELÇİKA
GÜLSEREN İYİGÜN	ESKİŞEHİR	MEHMET URFALI	BELÇİKA
HASAN ÇEKİÇ	ESKİŞEHİR	METİN EDEER	BELÇİKA
İHSAN AVCI	ESKİŞEHİR	MUSTAFA OLGUN	BELÇİKA
İHSAN KÖYCÜ	ESKİŞEHİR	NAZİF AYDEMİR	BELÇİKA
İLKER ÖZOKÇU	ESKİŞEHİR	NURAY ÖZGÜNEŞ	BELÇİKA
İSMİNİ AÇIKLAMİYOR	ESKİŞEHİR	NURİ SARI	BELÇİKA
İZZET ASLAN	ESKİŞEHİR	ORHAN LİMAN	BELÇİKA
KADİR POYRAZ	ESKİŞEHİR	ÖMER ŞEN	BELÇİKA
MURAT KAHYA	ESKİŞEHİR	RÜSTEM ÇEKİÇ	BELÇİKA
ORHAN ÖZKİR	ESKİŞEHİR	SAMİ YILDIRIM	BELÇİKA
ÖZCAN ÖZGÜR	ESKİŞEHİR	SEVİM AKINCI	BELÇİKA
ÖZCAN TÜRKMEN	ESKİŞEHİR	SÜLEYMAN ÇELİK	BELÇİKA
REŞAT BAĞCI	ESKİŞEHİR	ŞENAY ÖMER ALCI	BELÇİKA
SAFA HALAÇ	ESKİŞEHİR	TÜRKAN BÜLENT TARHAN	BELÇİKA
SELMA FİKRET AKIN	ESKİŞEHİR	YILAY CEM TARHAN	BELÇİKA
SEYDİ TİFTİK	ESKİŞEHİR	YÜKSEL URFALI	BELÇİKA
SUAT ER	ESKİŞEHİR		
TAHİR ÜSKÜDAR	ESKİŞEHİR	AYSEL YÜCEL KESKİN	ALMANYA
YÜCEL YENİLMEZ	ESKİŞEHİR	MUHTEREM KOÇER	ALMANYA
		ÖMÜR KESKİN	ALMANYA
BEDRETTİN KÜRKÇÜ	İST ANBUL	ÖZET OKUTAN	DANİMARKA
FEHMİ DENİZLİ	İST ANBUL		
İRFAN KARACA	İST ANBUL		

MUTLU VE KEDERLİ GÜNLERİNİZDE
BAĞIŞLARINIZ İÇİN EMİRDAĞLILAR VAKFI ÇELENGİ
VAKIF TEL: 233 74 74 - 234 32 32 İsmet İnönü Cad. No:43/39 Eskişehir
Çiçekçi: 233 36 06

Vakıf Haberleri

Ertuğrul ALTINEL DEN

EMİRDAĞ'A YENİ OTOGAR

■ Emirdağ Belediyesi, Emirdağ otogar binası inşaatı yapım işi için ihale açtı. Bodrum kat, zemin kat, 1. kat, teras ve 6525 metrekare inşaat alanı ve çevre düzenlemesi yapılması için açılan açık ihale için teklifler Emirdağ Belediye Başkanlığı fen işlerine teslim edilecek. Yapılacak ihale sonucunda beş gün içinde yer teslimi yapılacak ve 300 takvim günü içinde işin bitirilmesi isteneceği bildirildi.

Türkiye birincisi Bir Emirdağlı

■ Ortaöğretim Kurumları Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Sınavı'nda (OKS) Matematik-Fen (MF) ve Türkçe-Matematik (TM) puan türlerinde 500 tam puan alan Afyonkarahisar Özel Zafer Koleji öğrencisi Metehan Çekiç (14) Türkiye birincisi olan 97 öğrenci arasında verildi. Metehan Çekiç, Afyonkarahisar'ın eğitim tarihinde ilk defa böyle bir dereceyi alan ilk öğrenci oldu. Metehan Çekiç aslen Emirdağ'a bağlı Elhan Köyü'nden olması ile de Emirdağlılara bir başka gururu yaşattı. Metehan'ın babası Mehmet ve annesi Dursun Çekiç öğretmenlik yapıyor.

Emirdağlı Eğitimci Yazar Huriye Saraç okurlarıyla buluştu

■ Emirdağlı emekli öğretmen Huriye SARAÇ, 3 ciltlik olan 'Öğretmen Benisi' adlı kitabının imza töreni coşkulu geçti. İmza töreni, Eskişehir'de Kanatlı Alışveriş Merkezi'nin zemin katında yapıldı. Törende konuşan eğitimci-yazar Huriye Saraç şunları söyledi: "Ben Emirdağ ilçesinin Aslanlı köyünde 1930 yılında doğdum. 1950 yılında da Çifteler Köy Enstitüsü'nü bitirdim ve ilçeye bağlı Ekizce köyünde, köyün ilköğretmeni olarak göreve başladım. Uzun yıllar Emirdağ'da görev yaptıktan sonra, yurtdışına giderek orada da öğretmenlik yaptım. 'Öğretmen Benisi' adlı

kitabım destanlı bir hayat, destanlı bir romandır. Bu kitabı büyük emek vererek yazdım ve okuyucularıyla bu imza gününde buluştum" dedi. Törene başta Sayın Valimiz Kadir Çalışıcı ve sanatçı dostları katıldı.

500 Öğrenciye yardım yapıldı

■ Emirdağ ilçesinden olup Belçika'da yaşayan iş adamı Mahmut Korkmaz ve arkadaşları Belçika'da düzenledikleri Fenerbahçeliler gecesinde yapılan yardımlarla Emirdağ ilçesinde eğitim gören 500 öğrenciye giysi ve okul araç-gereçlerinden oluşan yardım paketinin dağıtım töreni 01 Kasım 2008 Cumartesi günü saat 14,00'da Emirdağ ilçesinin en eski ilköğretim okulu olan İnkılup İlköğretim Okulu bahçesinde düzenlenen törenle dağıtıldı. Düzenlenen törene Fenerbahçe Spor Kulübü Fenerbahçe Asbaşkanı Mithat Yenigün, Yönetim kurulu üyesi Ercan karasu, Dernekler sorumlu başkanı Murat Boyraz, Eskişehir Fenerbahçeliler Derneği yöneticileri, Organizasyonu düzenleyen Belçika Fenerbahçeliler Derneği Başkanı Mahmut Korkmaz, Schaerbeek Belediye Başkan

Yardımcısı Sait Köse, Emirdağ Kaymakamı Zekeriya Güney, Belediye Başkanı Lütfi İhsan Dağ katıldı. Törenin açılış konuşmasını yapan Belçika Fenerbahçeliler Derneği Başkanı Mahmut Korkmaz yapmış olduğu konuşmada şunları söyledi. Belçika'da yaşayan Emirdağlılar olarak ilçemizle olan bağlantımızı hiçbir zaman koparmadık. İlçemiz adına, eğitim adına güzel bir organizasyon yaptığımıza inanıyorum. İlçemiz öğrencileri için bu bir başlangıç olup, yardımlarımız artarak devam edecektir" dedi. Fenerbahçe Spor Kulübü Fenerbahçe Asbaşkanı Mithat Yenigün yapmış olduğu konuşmada; "Fenerbahçe spor kulübü olarak sportif faaliyetlere olduğu kadar eğitim içinde önemli birlikliklere imza atıyoruz. Fenerbahçe Spor kulübü olarak Türkiye genelinde beşbin öğrenciye yardım dağıtma karar almamızı takiben ilk organizasyonu Emirdağ ilçesinde yapıyoruz. Emeli geçenlere teşekkür ederim" dedi. Yapılan konuşmaları takiben giysi ve kırtasiye den oluşan poşetler öğrencilere temsili olarak verilmesi ile tören sona erdi.

Sayın Valimiz Kadir Çalışıcı Kubat Kültür evini ziyaret etti

■ Sayın Valimiz Kadir ÇALIŞICI, Muharrem KUBAT'a ait Kültür evini 17 Nisan 2008 günü saat :14.00'te ziyaret etmişlerdir. Felsefe Öğretmeni Fikret AKIN'ın yaptığı tarhana çorbası içilmiş, bulgur pilavı yenilmiştir. Toplantıya Osmangazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Sayın Halil BUTTANRI, aynı Üniversitede Öğretim görevlisi Doç.Dr. Sayın Tamilla ALİ-YEVA-ABBASHANLI, araştırmacı yazar Sayın İlyas KÜÇÜKCAN, Sayın Hasan ÇAKMAK, Yazar Sayın Elif BAĞCI, Sayın Gazi DURUSU, Şair Sayın İbrahim SAĞIR, Sayın Halil GÜRKAN, Sayın Fikret AKIN, Sayın Muharrem KUBAT,

emekli öğretmen Sayın Kazım TUNCA, ve Sayın Ceylan KESKİN katılmışlardır. Saatlerce süren sohbet toplantısında Sayın Valimizin "Valilerin de Öyküleri Vardır" isimli eseri temel alınmış, edebiyat üzerine konuşmalar yapılmış ve şiirler okunmuştur. Özellikle Kültür evi civarında bulunan esnaf ve kat sakinleri Sayın Valimizin mahalleimize teşriflerini bir şans kabullenmişler ve bundan mutluluk duyduklarını ifade etmişlerdir. Biz de Emirdağ Dergisi olarak Sayın Valimiz Kadir ÇALIŞICI'ya sanata yönelik bu ziyaretleri için şükranlarımızı sunuyor, ziyaretlerinin devamını diliyoruz.

Eskişehir Özel Sakarya Hastanesi törenle açıldı...

Maliye bakanı Kemal UNAKITAN, Eskişehir'de Özel Sakarya hastanesinin açılışına katıldı. Türkiye de özel hastanelerinin geliştiğini sözlerine ekleyen bakan UNAKITAN, konuşmasının ardından beraberindekilerle birlikte kurdeleyi kesip, hastaneyi gezdi. UNAKITAN kendisine doktor önlüğü giydirilip boynuna stetoskop takılması üzerine, "Sakin ha bana kendinizi baktırmaya kalkmayın." dedi. Eskişehir Özel Sakarya Hastanesi, bölgenin referans hastanesi, 400 araçlık otoparka sahiptir. Çağrı merkezi 322 50 50 aranarak 24 saat randevu alınabilmektedir. Törene; Eskişehir Valisi Kadir ÇALIŞICI, Ak Parti Eskişehir Milletvekili Emin Nedim ÖZTÜRK, MHP Eskişehir Milletvekili Beytulah ASIL, TQB başkanı Rıfat HİSARCIKIOĞLU ve çok sayıda davetli topluluğu katıldı.

Emirdağlılar Vakfı Olağanüstü Kongresi Yapıldı

Emirdağlılar Vakfının olağanüstü kongresi 22 Haziran 2008 Pazar günü yapıldı. Kongre sonunda tek liste ile yapılan seçimde yönetim kurulu asil üyeliklerine Orhan Özkır, Suat Er, Ceylan Keskin, Yusuf Tantiş, Özden Yüksel, Ömer İyigün, Murat Karacasu, Cemal Çekiç, Yücel Yenilmez, Şeydi Tiftik, Mehmet Urfalı, Ünal Kutlu, Ceylan Sezer, denetleme kuruluna Sait Çıldır, Unsall Doğan Güneş ve İskender Aktaş seçildiler.

EMİRDAĞLILAR EMİRDAĞLILAR GECEİNDE KUBAT'LA ÇOŞTU

8.Geleneksel Emirdağlılar Gecesi Eskişehir'de Özgüven tesislerinde ünlü sanatçı Kubat'ın katılımıyla coşkulu geçti. Sunuculuğunu Fikret AKIN'ın yaptığı gecede Emirdağlılar kendi gönülleriyle eğlendiler ve eşleriyle birlikte oyun pistine çıkarak dans ettiler. Açılış konuşmasını Emirdağlılar Vakfı Başkanı Opr.Dr. Orhan ÖZKIR yaparak şunları söyledi: "Eskişehir'deki ve Emirdağ'daki Emirdağlılar her yıl buraya toplayarak birbirleriyle kaynaşmıyoruz. Emirdağ kültürü dünyanın en zengin kültürüdür. Bu kültürü bu gece de yaşatarak Emirdağlılar kendi öz benliğine kavuşuyoruz. Bu geceyi geleneksel hale getirerek her yıl yapıyoruz. Geceye katılım çok fazla olduğundan dolayı mutlu olduk" dedi. Geceye katılanların telgrafı gecede okundu. Ses sanatçısı Sema şarkılarıyla geceye renk kattı. Daha sonra Emirdağlı ünlü sanatçı Kubat Emirdağlılar gecesinde Emirdağlılar şarkı ve türkülerıyla coşturdu. Kubat genellikle Emirdağ yöresel türkülerini söyleyerek Emirdağlılar oyun pistinde yöresel oyunlarla birbirleriyle kaynaştırdı. Emirdağlılar yöresel oyunlardan lololo, gaydalama, düz oyun, al fadimem oyunlarını oynayarak Kubat'a eşlik ettiler. Geceye renkli simalardan Eskişehir Vali yardımcısı Dağıstan KILIÇARSLAN, Büyükşehir Belediye-si Başkanı Yılmaz BÜYÜKŞEN, Eskişehir Özel Sakarya Hastanesi sahibi Dr. Mustafa EMEKSİZ, Milletvekili Mesut MERCAN, Emirdağ Kaymakamı Zekeriya Güney, Emirdağ Belediye Başkanı L.İhsan DAĞ ve çok sayıda kalabalık davetli topluluğu katıldı.

ŞÜKRÜ ÇİVRİLLİ EYİ YAZMIŞSIN LAFA BAKMA

Senelerce önce, İzmir'in Konak meydanında önümde hızlı hızlı yürüyen bir kişi gördüm. Yabancı gelmedi. Dimuğlakların Şükrü'yü tanıdım. Hemen usulca ardından yetip, usturuplu bir çelme taktım. Şükrü tökezledi hatta düşeyazdı fakat düşmedi. Bu çelme işinde çocukluktan kalma bir ustalığımız vardı. Düşürecek çelmeyi bilirdik. Şükrü tam Gacerli Mahallesi markalı bir küfür için ağzını açmıştı ki beni gördü. Bir saniye bakiştık. Sonra şöyle dedi; "ÇELMEYİ EYİ TAKDİN LAFA BAKMA". demek istiyordu ki yere kapaklanabilirdim. Ama usta işi bir çelme taktın. Emirdağla ilgili anı tazelemek ihtiyacı hissedince dergileri karıştırdım. Son dergide benim hakkımda yazılmış olan yazıyı bir daha okudum. Yazan Erbabların Şükrü. (Şükrü Çivrilili). Dimuğlakların Şükrü'nün sözleri aklıma geldi. Yere düşmediğine sevinmişim. Ben de Erbabların Şükrü'nün yazıdan memnun oldum. Çünkü Battal Gazi Destanı misali övgüler düzüp beni dostu düşmana gülünç edebilirdi. Usturublu yazdığı için sevindim. İşte bu sebepten "iyi yazmışsın lafa bakma diyorum".

ERBABLAR

Lafa bakma demek söz gelişi. Gel de lafa bakma çünkü laf lafı açıyor. Ben Erbablardan ilk defa Kadir Çivrilili'yi bir arabası davetinde yakından gördüm. Benim doktor ağabeyimin sınıf arkadaşıydı ve çalışkanlıkta onun rakibiydi. Bizim doktor bu Kadir Çivrilili'nin çalışkanlığını hala överek anlatır. Benim sınıf arkadaşım Fakı Çivrilili pek öyle çalışkan değildi. Müslüman Fakı olduktan sonra ona bir hal geldi. Gerçekten değişik ve özgün bir adam oldu. Bir gün iş yerindeki makamında ziyaret ettim. Bir Şeyhülislam edasıyla kurulmuş fetva verir gibi

konuşuyordu. Doğrusu Fakı Çivrilili'nin hem ses tonuna, hem de teklemekten cümle kuruşuna bakıp ilkokuldan bu yana çok mesafe aldığını fark ettim. Benim küçüklüğümde Karacalarlı Şih Kızı Zehra Bacı bize çok sık gelirdi. Yanında bacılığı ya da ahiretliği sayılan uzun boylu bir kadın olurdu. Bu kadına Erbabların Zala (Zeliha) denirdi.

Erbablar denince uzun boylu kadının görüntüsünü hep anımsarım. Tabi yanında Şih Kızı Zehra Bacı'ya da. Bilindiği gibi Zehra Bacılar tarikat ehlidir. Yani alevidir. Saygın, aydın ve bilgili bir kadın olarak yad edilir.

KUM ŞEHRİNİN İKLİMİ

Geçmişte Arap imparatorlukları döneminde, hem Emevileri, hem Abbasileri Aleviler çok uğraştırmışlardır. Çünkü aleviler halifeliğin devamının Ali nesline ait olduğuna inanıyorlardı. Emevi saltanatını yıkmak için Abbasoğulları Alevilerden büyük ölçüde yararlandılar. Sonunda Emevileri yıkıp iktidar oldular. Aleviler haklarının gasp edildiğini düşünüp onlara da baş kaldırıp devamlı ayaklandılar. Abbasiler Alevileri baş kaldırdıkça ezdiler fakat İran'da kum şehrini bir türlü itaate alamadılar. Bugün bile Kum şehri Şii ulemanın merkezidir. Abbasi Halifesi Kum şehrini hizaya getirebilmek için, tam yetkili ve acımasız bir vali tayin edip işi kökünden halletmek istemiş. Halk valinin Azrail ile beraber geldiğini hissedip kaderlerini beklemişler. Valinin ilk fermanı şöyle:

"Şehrin büyükleri huzuruma gelsin."

Gelenlere şöyle emretmiş:

"Bugün akşama kadar yani gün inene kadar bu şehirde Osman, Ömer ya da Ebubekir isimli bir

adam bulup getireceksiniz. Aksi halde boylarınızı yarım arşın kısaltırım" yani kafalar kesilecek diyor.

İleri gelen on iki kişi şehre dağılır, ne Ömer var ne Osman ne de Ebubekir. Günün inmesine az kalmış. Kaçmak imkanı yok. Çaresiz bakınırken, ana kapıdan bir kervan girmiş. Hemen koşup kervanın önündeki eşeğe binmiş adama sormuşlar Adın ne? Ebubekir.

Kaptıkları gibi adamı atın terkişine atıp saraya götürmüşler. Adam ufak tefek, eğri büğrü, kel, çor bir adammış. Valinin huzuruna çıkıp adamı takdim etmişler. "Vali hazretleri işte bu adam ebubekir'dir". Vali şöyle bir bakmış adama şaşkın bir zavallı. Öfke ile kükremiş. "Bula bula bu Allahın gazabına uğramış adama mı buldunuz diyerek cellada emretmiş. Cellat halıyı ve palayı getir". Yani kafalar gidecek. Alevi babalardan Cafer Sadık isimli olan zat valiye yanaşmış ve şöyle demiş: "Sayın valimiz, bizim Kum şehrinin ikliminde bundan daha güzel, bundan daha sağlıklı ve yakışıklı bir Ebubekir yetişmesi mümkün değildir".

Belki ölüm korkusuyla da olsa yüksek zeka ürünü olan bu sözlerden vali bir şey anlamış mı bilmem. Zalimler akıllı olmasalar da zeki olabiliyorlar. Lafın Türkçesi sözdür. Söz deyip geçmeye-lim.

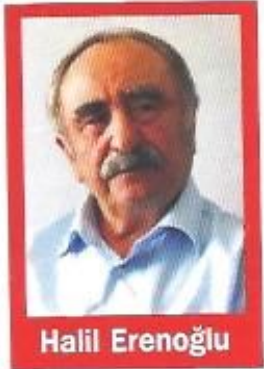
Ne diyor Yunus:

Söz ola bitire savaşı

Söz ola kestire başı

Söz ola ağulu aşı

Yağ ile bal ede bir söz.

Halil Erenoğlu

Alevi babanın söyledikleri ağıulu aşı yağ ile bal edecek cinsten ama vali sözden anlamışsa.

1945 YAZI BUCAKTA BAĞ EVLERİ-SAİDİ NURSI

Ben bu 1945 yılında ortaokulu bitirip askeri lise için başvuru yapmıştım. Bir gün bağ evine Hacı Abdullah'ın Ali Hoca geldi. O zamanlar halk evi odacısıydı. Babam da halk evi reisi idi. Babam bir sepet üzüm istemiş. Bağ ben çok iyi bildiğim için beraber üzüm topladık. Bir ara Ali Hoca şöyle dedi: "Bak bak hoca efendi geçiyor bir salkım üzüm götür". Ben hemen kokulu üzüm veren bağa kütüğüne gidip bir güzel salkım seçtim. Hemen yolunu kesip üzümü buyur ettim. Üzümü almadan sordu "Bu bağ hacı Bekin bağıdır?" Evet. "Hacı Bek benim kardeşimdir". Hacı Bey dediği benim dedemdi. Üzümün salkımından sadece bir çirtilim koparıp kalanını iade etti. "Bu üzüm için sana dua ederim". dedi. Ben o dualı üzümü hemen yedim. Akşam dedeme olanları anlatınca kızdı. Neden o dualı üzümü kendisine getirmemişim. Neyse konuya dönelim. Ben herkesin merak ettiği kişiyi yakından görünce, fırsatı biraz daha değerlendirmek istedim. Hemen yola çıkıp Bucak'ta Şakalakların evinin yanında yetiştim. O değelden yanından geçtim. Seslendi "Çocuk dur!". Durdum. "Sen bana gel, sana ders vereceğim." dedi. Doğrusu bu yaz sıcağında bir odaya kapanıp Arap harfleri talim etmeyi göze alamadım. Zaten akşama kadar top peşinde koşuyorduk.

1945 yılı ağustos sonunda, Kuleli Askeri Lisesine iltihak ettim. Okul hayatı malum. Üstelik Türkiye'nin her yanından öğrenci var. Herkesin kendisine göre bir tanışma usulü var. Kimi müzik meraklısıdır, Kimi futbol, kimi edebiyat, herkes kendi merakına göre tanışma yolu buluyor. Ben Emirdağ'ından gitmişim.

Bizimde işimiz Yusuf Beylerin bahçede güreşe tutuşmaktı. Ben birini gözümüne kestirdim. Ağır kanlı tıknaz sessiz bir çocuk. Bir iki elense çektim sonra bir de baktım ki sırt üstü yerdeyim. Hiç kımıldayamıyorum.

Meğer çocuk güreşçiymiş. Sonra ahabab olduk. Kastamonu'nun Dayı ilçesindenmiş. Ben de Emirdağlıyım deyince kulak kabartı ve şöyle söyledi: "Orada benim dayımın çok yakın bir ahababı var". Kim senin dayın dedim. "Dadaylı Halit Bey tirkopisi esir alan tümenin komutanı emekli Kurmay Albay Halit Akmansu". Peki Emirdağ'ındaki dostu kim, dedim. "Bediüzaman Saidi Nursi dedi". Doğrusu çok etkilendim.

Bizim gibi askeri lise öğrencileri için Kurmay Albay çok önemli bir kimlikti. Demek ki Saidi Nursi de çok önemli bir kişi oluyordu. Bu tanışma merakımı tetikledi. Ve yaz tatilinde Saidi Nursi'yi daha yakından tanıma fırsatı yakalamayı ümit ettim.

KUTUP BÖLGESİNDE İBADET

1946 yılı yaz tatilinde. Emirdağ'a geldim. Kuleli Lisesi ikinci sınıfa geçmişim. Bir Salı pazarı günüydü. Dedem dükkanda, hoca olduğu belli bir kişi ile konuşurken lafa karıştım. Lisede bir şeyler öğrendiğim için, bilgiçlik taslamak istiyordum. "Hocam kutuplarda altı ay gece altı ay gündüz oluyor, burada sabah akşam diye birşey yok namaz nasıl kılınacak". Benim bu sözlerime dedem kızdı. Sus icat çıkarma, dedi. O medreseden ne öğrendi ise onun dışına çıkmazdı. Fakat köylü olduğu belli olan hoca öyle değildi. "Hacı efendi çocuğu azarlama onlar okuyorlar bir bildiği vardır" dedi. Sonra da bana dönüp "Oğlum bu soruyu hoca efendiye (Saidi Nursi) sor" o cevap verebilir" dedi.

Saidi Nursi iki üç yıldır Emirdağ'ında idi. Bedi ü zaman denirdi. Kadınlar daha şimdiden onu evliyalara karıştırmışlar.

Bedi dede lakabı takmışlardı. Saidi Nursi'nin hizmetine bakan Ceylan Çalışkan benim okul arkadaşım. Hemen gittim ziyaret etmek istediğimi söyledim. Ceylan'ın içeri girmesi ile çıkması bir oldu. Gelsin demiş. İçeri girdim. Beni hemen tanıdı.

"Geçen sene sana gel ders vereyim dedim, korktun gelmedin". dedi. Üzerimde askeri lise elbisesi vardı. Elini öptüm ve içeride diz çöküp oturan ve başlarını bir yana yıkıyarak birkaç gencin yanına oturdum. Bir soru soracağımı söyledim, o malum soruyu sordum. "Kutuplarda aylarca süren gece ve gündüz esnasında nasıl namaz kılınacak?".

Haftif gülümsedi, sen çok zeki bir çocuksun dedi, ve şöyle devam etti: "Ben harb-i umumide Ruslara esir düştüm. Sonra kaçıp Kazan Tatarlarının bölgesine gittim. Camilerinde ikamet ettim, onlara hocalık yaptım. Bu soruyu bana onlar da sordu. Çünkü orda güneş üç ay gurub etmiyordu. Benim ikamet ettiğim şehir Kazan'ın Şimali Şarkisinde Kosturma denen bir yerdi.

Ben bu meseleyi orada çözdüm". Saidi Nursi'nin bu meseleyi nasıl çözdüğünü hatırlamıyorum ama asıl olan ibadettir zaman taksim edilir anlamında bir açıklama yaptığını sanıyorum. Kalktım ayrılmak için gittim. Elini öptüm boynuma sarıldı ve beni öptü. Ben Saidi Nursi ile subay çıktıktan sonra bir daha görüştim.

Ama artık bu görüşmenin bir özelliği yoktu. Çünkü 1950'den sonraydı ve evinin o esrarengiz hali kalmamıştı. Çevresinde çok hızlı bir politika simsarlığı yoğunluğu vardı. 1953 yılında Ankara'da bulunduğum birliğe bir başçavuş geldi. Hoşbeşten sonra benim Emirdağlı olduğumu öğrenince gözleri açıldı. "Benim orada sevgilim var" dedi. O zamanlar Emirdağ'da bir piyade başçavuşa göre bir vazife yoktu. Şaşırdığımı görünce öyle değil dedi. Saidi Nursi'den bahsettiğini söyledi.

TÜRKMEN GİYİMİ SAYA

Benim de geçmişte üç kere kendisiyle görüştüğümü söyleyince başçavuşun tavrı çok değişti. O zamanda bile arabası olan bir kişiydi. Hemen arabanın anahtarını verdi. "Bu araba senin, istediğin gibi kullan, dedi". Önüme bir pafta açtı. Çamlıca tepesinde arsaları varmış. Bu başçavuş Vanlı'ydı. Dedeleri her kimse böyle bir arsa kalmış. O paftadan köşe başı bir arsa seçti. Bu da senin dedi." Eğer hediye almak arzu etmiyorsan küçük bir ücret koyarız haydi hemen tapuya gidelim". Doğrusu böyle bir alışveriş bana göre değildi orali olmadım.

Çünkü Saidi Nursi ile olan tanışıklığı paraya tahvil etmek istemedim. Herneyse bu konuyu açmamın sebebi, Norveç kutup dairesinde ibadet konusunda Savruk Sadık isimli zatın akıllara zarar Müslümanlık yorumudur. Savruk Sadık'ın bu yorumu doğrusu rekorlar kitabına geçebilir. Unutanlar için hatırlatalım, Savruk Sadık şöyle demişti:

"Müslüman adamın Norveç'te ne işi var be kardeşim". Acayiplik kastı olmadan bütün zamanların en acayip lafını söylemek, komiklik kastı olmadan dünyanın en komik lafını söylemek her kula nasip değildir. Killi toprakta karpuz yetişmez der gibi, romatizmalı adama nemli iklim yaramaz der gibi, Norveç iklimi Müslümanlığa müsait değil, arkadaş demek için gerçekten devamlı nadas olan bir kafa gerek.

Ne demiş Alevi babası Cafer-i Sadık, Kum Şehrini İklimi Ebubekir, Ömer ve Osman isimli kişiler için uygun değildir. Bu ölüm korkusu ile yapılmış ince bir espri. Fakat Savruk Sadık espri kastı ile söylemese de dünyanın en büyük esprisini yapıyor. O sebeple Norveç kutup dairesinde bu sözler mermer plaka üstüne Türkçe, Norveççe ve İngilizce yazılmalı. Millet o müthiş soğukta bir gülme krizine tutulup soğuğu hissetmesin.

1963 ya da 1964 yılı idi. Trakya'da Çerkezköy'de bir askeri birliğin komutanı idim. Şoförüm Yunaklı idi. Anası babası gelmiş izin istedi. Peki git dedim. Yunak eskiden Emirdağ'ın köyü idi. Anası babası Çerkezköy'ün merkez denilen istasyon bölgesindeydi. Hem uzak hem de anasına babasına hava yapsın diye beraber gidelim dedim.

Cip istasyonda kahvenin önünde durdu. Arabadan indik. Ana baba oğullarına sarıldı. Çocuk binbaşım da Emirdağlı dedi. Bilhassa kadın çok sevindi. Kendisi mi yoksa anası mı Emirdağlı imiş. Oturduk Hanım allı basma sayalı, düzgün giyimli orta yaşlı bir kadındı. Emirdağlıların uzaktan uzağa alıştıkları yüksek sesle konuşma geleneğine göre bağıra çağıra konuştuk.

Kadın Emirdağ'ındaki akrabalarını sayarken, çevrede oturanlar başka bir lisan konuşulduğunu sandılar. Zıykal bibim kim, güzük dayazam kim, üsüğü emmim kim? dedikçe kahvedekiler, uzaydan gelmiş gibi gördükleri sayalı kadının dilinden benim nasıl anladığımı şaşılar. Ben Çerkezköy halkı ile fazla haşır neşirdim.

Bir kişi daha yakına gelip, bağıra çağıra büyük içtenlikle benimle sohbet eden kadını yakından görmek istemiş ve şöyle demişti. "Bu anadolu kadınları bambaşka be yauv". Kadınla nerdeyse akraba çıkacaktık. Bu düzgün Türkmen giyimli yüzü açık ve konuşkan hanım etrafta çok iyi bir izlenim bıraktı.

Ben bu kıyafetin binlerce yıllık bir kültür ürünü olduğu için yaşamsından yana oldum. Elbette bugünkü hayat içinde pratik değil. Zaten bu kıyafet göçebe yaşamın gereksinmesinden doğmuştur. Şehir hayatında kullanışlı değil ama bir kültür değeri olarak korunmalı. Şükrü Çivrilili'nin beni

tanıdığını söylediği yıllarda Amerika'da bir kıyafet yarışması olmuştu (1956). Bu dünya çapında yarışmayı Amerika'nın Lana Turner isimli sanatçısı Türkmen kıyafeti ile kazanmıştı. Yani bu kıyafet iyi biçilip dikildiği zaman bir kadına sultan edası vermektedir. Emirdağ'a gelen yabancılar, bilhassa memur hanımları Türkmen giyimi ile mutlaka bir resim çektirirlerdi.

ŞOFÖRLER

Benim küçüklüğümde Emirdağ'da araba adına, yalkı, gıcırdağı kağı, öküz arabası, tatar arabası denilen dar kasalı at arabası, geniş kasalı muhacir arabası vardı. Biz bu arabaların yüzlerce sinin peş peşe gidişini gördük. Gördüğüm en uzun kol Rumeli Muhacirlerinin bir göç kervanıydı. Adamlar Bulgaristan'da koştukları öküz arabalarıyla Emirdağ'a kadar gelmişler. (1936-37 yılları olsa gerektiği) Ofisin buğday alımı zamanlarında sıraya girmiş yüzlerce araba olurdu ya da Eskişehir yolunda buğday yüklü uzun araba kolları... İşte bu arada tek tük otobüsler de görülmeye başladı. Şoför isimlerini de böylece duyduk. Laz Emrullah, Gınalı Neşet, Şoför Ahmet, Pertlek Musa. Ortalıkta bir de kamyon dolaşırdı. Romanyalı denen iri yarı bir adam kullanırdı. Daha sonraları Deli Mustafa ve Çil Sabri'yi tanıdık. Her şoförün bir özel lakabı olsa da Ahmet Sanel'e şoför sıfatından başkası gitmezdi. Köydeki lakabı Bediş Ahmet çoktan unutulmuştu. Çünkü o şoför Ahmet'ti. Bazılarının görgü tanıklığına göre direksiyonda uyuduğu olurdu. Böyle defalarca Eskişehir'e gide gele araba yolu ezberlemiş olmalıydı. İşte bu sebeple adı şoför Ahmet'ti. Bir heykel duruşuyla direksiyona kurulur, sanki arabanın bir büyük aksamı imiş gibi otomatiğe bağlanmış gibi gider gelirdi. Alman harbinden sonra piyasa biraz kılmıdadı, ortalıkta tek tük kam-

yon görülmeye ve tarifeli otobüs çalışmaya başladı. O zamanlar için Emirdağ'da ekmek kapısı, demircilik, arabacılık, terzilik, kunduracılıktı. Bu zanaatlar dışında da ufak tefek geçim yolları vardı. Araba bollaştıktan sonra pek çok kişinin ikinci mesleği şoförlük oldu.

BİR ESKİŞEHİR YOLCULUĞU

1953 Kasım ayıydı. Bir sabah şimdiki Karanfil Eczanesinin köşesinde bekleyen bir otobüsün şoför mahalline oturdum. O zamanlar şoför mahalli çok muteber yerd.

Benim maksadım arabanın şoförü Kör Tahir'le konuşarak yolculuk etmektir. O zamanlar Eskişehir yolu üçbuçuk saat sürer, Çifteler'de ve Yeşilhan'da mola verilirdi. Araba dolunca kalktık. Kör Tahir ilk soruyu patlattı. "Halil kaç liyra mayış alıyong" O zaman 105 lira maaşımız, 30 lira da tayın bedeli vardı.

Tahir elini havada bir salladı, sonra hafiften arkayı işaret ederek, "ben bu parayı bir seferde galdınyom" dedi.

Gerçekten araba doluydu ve adam başı ikibuçuk liradan benim maaşımı buluyordu. Kör Tahir'in keyfine diyecek yoktu. Benim okul arkadaşımı, üçüncü sınıftan ayrılmıştı.

Yani biz okumadık amma işimiz eyi demek istiyordu. Kırkpınar'a gelince şoför değişti. Kör Tahir para toplama işine baktı, direksiyona Çamur İzzet geçti. Herhalde ortak idiler. Çamur İzzet Ankara'da konsolosluk şoförlüğü yapmış, Ankara giderine göre havalı biriydi. Kara kuru, kafası ustura tıraşlı ufak tefek bir adam.

Ama oturuşu Ankara asfaltı çiğnemişiz demekte. Arabanın hareket etmesiyle beraber, arkada oturan Pertlek Musa konuşmaya başladı. Böyle araba kullanılmaz, burası Ankara asfaltı değil, böyle viraj alınmaz, böyle firen yapılmaz vs...

Çamur İzzet belki direksiyonda olmanın sorumluluğuyla cevap vermese de, ağzından ısıklık çalan keskin mırıltılar çıkmaya başladı. Yani Emirdağ deyimiyle muşuluyordu. Ben yanında oturdum için Çamur İzzet'in gerginliğini fark ediyordum.

Ama Pertlek Musa atışa devam etti. Araba Çifteler'de durdu. Pertlek Musa, Çamur İzzet'e göre iri yarıydı. Fakat çamur İzzet, Pertlek Musa'nın kafasında bir gazoz şişesi parçalayarak bu açığı kapattı. O zaman Çifteler bir köy. Kalpakçının hanın önü karıştı, akacak kan damarda durmaz denir ama Musa'nın yüzüne akan kan durmuyordu. İşbilir birini buldular ve yara sarıldı. Çiftelerliler Emirdağlı kavgasına alışkindılar. Çünkü Çifteler pazarına gelenlerin hepsi eli değnekliydi.

Ama bu gazoz şişesi vakası yeniydi. Çamur İzzet, kavgaya Ankara tekniğini sokmuş oluyordu. Sonraları bu gazoz şişesi kavga aracı olarak yaygın şekilde kullanıldı. Pertlek Musa yaralı gazi olarak Çifteler de kaldı. Ama kavganın öfkesiyle halâ zangır zangır titreyen Çamur İzzet'in araba kullanması sakıncalı görülmüş ve direksiyona yeniden kör Tahir geçmişti.

Kör Tahir Mahmudiye'ye yaklaşıncı söylenmeye başladı. Dediğine göre Soğukkuyulu Kör

Musa para vermemişti. Bir ara döndü ve "Musemmi parayı ver" dedi.

Kör Musa itiraz etti ve parayı verdiğini öfkeyle söylenerek iddia etti. Verdin vermedin derken Kör Tahir Hamidiye'de durdu.

"Getmiyom" dedi. "Parayı almadan getmiyom".

Otobüs halkından kimisi işimiz gücümüz var derken kimi de, Musemmi şu parayı ver ayıp oluyo gibi laflar etti.

Kör Musa otobüsteki havadan rahatsız olduğundan mı yoksa kendisinin de Eskişehir'de acele işi olduğundan mı nedir parayı vermeye razı oldu. Ama gene Kör Tahir'in haksız olduğuna ısrar etti ve şöyle dedi. "Bu bir oposu senden mahkeme yoluyla da olsa alırım. O zamanlar ofis buğday paralarını hep ikibuçuk lirayla ödediği için bu paranın adı bir opos" (ofis) idi. Böylece yolda başka bir takaza olmadan Yeşil Han'da bile mola vermeden yola devam ettik.

Yıldız otelinin avlusuna girdik dizi film bitti.

Bir yıl sonra Emirdağ'da rahmetli Kör Musa'yı gördüm. Dayımın kayın babasıydı, yani tanışıklığımız vardı. Musemmi o ikibuçuk lira ne oldu dedim. Mahkeme devam ediyormuş. Yüz lira mesarif de olsa parayı alacaktı. Davaya Hoşafıoğlu Hüseyin Efendi bakıyormuş ki ipten adam alır galeminden gan damlarmış. Mahkeme masraflarıyla yüz lirayı aşan bu parayı kimin edindiğini öğrenemedim. İkibuçuk lira deyip geçmemeli.

CEYLAN İNŞAAT

Ceylan MORCA

Belediye Rant Tesisleri Tel: 442 65 10 EMİRDAĞ
Ceylan : 0542.683 59 43 Fikri: 0542.763 61 91

VESTEL

VES-EM

SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
ELEKTRİKLİ VE ELEKTRİKSİZ
DAYANIKLI TÜKETİM MALLARI

Ceylan MORCA
Şirket Müdürü
(Cep: 0542.683 59 43)

Arabacılar Sk:No:11

Tel: 0272.441 42 42

EMİRDAĞ

Fax: 442 65 91

Emirdağ Vergi Dairesi Hes. No: 9250337106

ERDEMLİKTE ÖRNEK ÇİFTLİKLİ KÖYLÜLERİM

Sevgili okuyucularım,

Bizim Çiftlik Köylüler Eskişehir'de çok önemli toplumsal görevler yüklenmiş insanlardır. Öyleleri vardır ki Eskişehir'de binlerce kişinin hizmetine koşuşturmak durumundadır. Örneğin SUAT ER adında bir Çiftlik köylümüz Eskişehir Esnaf halkının yüreğinde kalın çizgilerle iz bırakmıştır. Yıllardır Eskişehir Esnafının helal oylarıyla ESNAF KEFALET KOOPERATİFİ Başkanlığını yürütmektedir. Arka arkaya kaç devredir bu görevi en üstün başarı ile sürdürmektedir. Binlerce esnafın kredisi O'nun imzası ile verilmektedir. Trilyonlarca liraya imza atarak bugüne kadar işini hiçbir şaibeye bulaşmadan getirmiştir. Daha çocukluk devresinde en ince insanlık duygularıyla beslenen birisi olduğu belliydi. Kavgasız, gürültüsüz ve hiçbir kötü tarafta adı duyulmayan sade ve anlayışlı bir yapıya sahipti. Köyde çocuk yaşında ayrıldı. Eskişehir'de taksi şoförlüğüne soyundu. Galiba taksi şoförlüğü sırasında halkın dikkatini çekti. İlk ağızda Eskişehir Otomobilciler Derneği Başkanlığına oyla getirildi. Bu hizmeti sırasında ne kadar dürüst ve gayretli bir kişiliğe olduğu inancı, bütün yüreklerde yer etti. Sevdidi de sevidi de. Halk tarafından öylesine takdire mazhar olmuştu ki kendisine birden ESKİŞEHİR ESNAF KEFALET KOOPERATİFİ BAŞKANLIĞI'nda buluverdi. Şimdide yıllardır hem Eskişehir Otomobilciler Derneği Başkanlığını ve hem de Eskişehir Esnaf Kefalet Kooperatif Başkanlığını iki başkanlığı birden yürütmektedir. Haydi gel de Suat Er'i Çiftlik Köylülerle birlikte alkışlama... Haydi gel de SUAT ER'le öğüneyim derken heyecanlanma... Haydi gel de köylüsü olduğun için mutlanma...

Haydi gel de hakettiklerinin yanında milyonda bir bile değeri olmayan bu yazıyı kendisine helal etme. Sevgili dostlarım SUAT ER BEYEFENDİ şimdi Eskişehir ilinin Esk. Esn. Kef. Koop. Başkanı ve hemde Esk. Otomobilciler derneği

Başkanıdır. O'na oy veren insanlar "ÖMÜR BOYU" diyorlar "AZ BİLE" diyorlar. Helal olsun Çiftlik Köylüm helal olsun.

SUAT ER gerçek anlamda beyefendidir. Karşısındakinin özünü de sözünü de ilk bakışta anlayabilen çok ince bir zekaya sahiptir. Her esnafın, her kendisine başvuran şahsın işini hiç de oyalamaya gerek duymadan anında bitirmek için can atan birisidir. Makamı tarafından görülecek işin savsaklanması O'nun insanlık ve görev anlayışıyla ters orantılıdır.

SUAT BEYEFENDİ iş bitiricidir. İşini çarçabuk görüp karşısındakini ferahlattığını hissettiği an, O'nun kavuşmak istediği ilk andır. O insanlarla mutlanır, O insanlarla ağlayıp gülmesini bilen biridir. O paylaşmadan yanadır. Azını kabullenir, çoğunu size sunmaktan zevk alır. O egoistlikten, kendi mefaatini gözetmekten, sinsisi ve gizli karanlık hesaplar peşinde koşuşturmadan, faydacılığı amaçlamaktan nefret eder, utanç duyar. Zaten fitnessi-fesadı olmadığı ve şehir esnafına adam gibi apaçık, saklısı-gizlisi bulunmayan, SU GİBİ BERRAK HİZMETLER VERDİĞİ İÇİN kendisi binlerce Eskişehirlinin göz nuru gibi tutulmuştur.

SUAT BEYEFENDİ, HALKLA YAN YANA, HALKLA CAN CANA olan bir yüksek karakter sahibi olduğu için arka arkaya değil esnafın dediği gibi "ÖMÜR BOYU" burada kalıncanın birisidir. SUAT BEYEFENDİ'nin itibarı hangi Çiftlik Köylüm kazansa kazansa ELLERİNDEN ÖPERİM. Koca Türkiye'de böyle bir numune varmı ki...

Suat Bey Kardeşim'e dürüstlük ve halk sevgisi eşliğinde yürüdüğü bu yolda başarılar diliyorum, gözlerinden öpüyorum. Suat Beyefendi bizim hepimizin örnek almamız gereken eşi bulunmaz bir kardeşimizdir. Allah yolunu açık etsin. O'nu bu ruh bütünlüğü içinde topluma armağan eden annesini

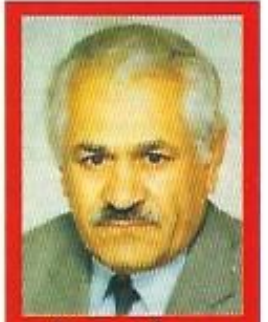
kutluyorum.

Sağlık bilimi Prof. Dr. Cengiz Korkmaz gibi bir ünlü hekimimiz daha var. Dünya insanlık Aleminin adını ezberlediği Beyin Uzmanı YAŞAR GAZİGİL gibi O'da Fransa'da BEYİN UZMANI... HASAN YILMAZ... ÇİFTLİK KÖYLÜ... Bizim Köylü... İşte bu hemşerimiz Fransa'da BEYİN UZMANI OLARAK hekimlik görevini şerefle yürütmektedir. O artık beynelmînel bir hekimlik hüviyeti içinde bulunmaktadır. Dünyaca ünlü merhum liderlerden Filistinli YASER ARAFAT'IN sağlığı ile ilgilenen ekibin arasında bulunduğunu söylersem hekimlikteki özel yerini kavratmış olacağım.

Hasan kardeşim birkaç yıl önce köyümüze geldi. Siz sanırsınız ki komşularınızdan birisinin sade, kendi halinde, sıradan bir çocuğudur. Başı kafağının tepesinde birisi değildir. Tövazu insanların ruhsal güzelliğini göstergesidir.

Misal mi? İşte bizim Cengiz Beyimiz, işte bizim Suat'ımız. Pakize'miz. Hasan'ımız ve yanında Ceylan Yavuz'umuz. Hasan Beyin annesi ve babasını da yürekler dolusu sevgimle kutluyorum.

İşte bizim köylülerin Eskişehir'deki kocaman işleridir bunlar. Keşke yerim kalemim müsaide olsa da hiç hak bırakmadan emeklerini zikredip yazabilseydim. Teferruata girmeden mirengi noktalarına az-boz değinerek yazdığım bu yazım için, kendilerinin bilgisi dışında ve sade şahsi bilgilerim ışığında masum bir girişimde bulunduğum için CAN DOSTLARIMDAN ÖZÜR DİLİYORUM. Bendenizi bağışlamalarını istirham ediyorum. Onların adını kalemimle söylemekten büyük bir heyecanla duyulanıyorum. Allah güçlerine ve güzel ahlaklarına ilaveler yaparak kendilerini sağlıklı ve uzun ömürlü etsin diye dua ediyorum.

İlhami Özer
Emekli Öğretmen

Sevgili okuyucularım;

Çiftlik Köylüleri olan bu dostlarımız insanlık simgesi gibidirler. Kırleri pasları yoktur. Ruhları hiçbir zaman nasır tutmayan kişilikleri vardır. Bunların her biri TOPLUMSAL SEVDALI-KÜLTÜR ERBABI ZATLARDIR. Bu kardeşlerimizin yüce meziyetlerini anlatmaya kalksam kalemim

aciz kalır. Doğrusu onların hepsi de damarındaki kan gibidir. Çünkü ben insanları çok seviyorum. Hele Köylülerimi... Neyse geçeyim bunları...Son sözlerim şu olsun istiyorum. Cengiz Korkmaz Beyin Babasının, Doç. Pakize Hanımefendinin babasının, Suat Er Beyefendinin annesinin ve Eğitimci Ceylan Yavuz Beyin de ana-babasının 60-61 yıl

önceki SINIF ÖĞRETMENİYİM.

Zikrettiğim yüce niteliklere sahip bu köylülerimin diğer hemşehrilerime de örnek olmasını dilerken bu yazımın ERDEMLİ KÖYLÜLERİM KARŞISINDA SEVİNÇ VE ÖĞÜNME ÇIĞLIĞI OLARAK KABUL EDİLMESİNİ İSTİYORUM.

SAYGILARIMLA.

ŞEHİTLERİMİZ

SEVGİLİ OKURLAR

15. sayımdan başlamak üzere Milli Savunma Bakanlığı arşivlerinden temin ettiğimiz 1. Dünya Savaşı, Balkan Savaşı, Çanakkale Savaşları, Kurtuluş Savaşı, Kore Harbi ve Kıbrıs Çıkartması'nda şehit düşen hemşehrilerimizin listesini yayımlamaya devam ediyoruz. Tarihin her döneminde devletimizin yanında yer alan, vatanımıza kahramanca savunan Emirdağlılar bu uğurda binlerce şehit vermiştir. Ülkemizi savunan binlerce şehidimize birlikte Emirdağlı şehitlerimiz önünde de saygı ile eğiliriz. Tanrı'dan rahmet dileriz.

Emirdağ Dergisi

SIRA NO	ADI	LAKAP	BABA ADI	SAVAŞ	CEPHE	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	RÜTBESİ	ÖLÜM YERİ VE TARİHİ	ASKERLİK ŞUBESİ
335	Hasan	Tirkeşi Oğ.	Hasan	1.Dünya Sav	-	Davulga Demircili 1305	Er	Hilal-Ahmer 1915	Emirdağ
336	Hasan	Hacı Ahmet Oğ.	Halil	1.Dünya Sv	Çanakkale	Karacalar 1306	Er	Seddülbahir 1915	Aziye
337	Hasan		Habib	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Davulga Bademli 1311	Er	Kuzma Tepe 1916	Emirdağ
338	Hasan		Battal	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Adayazı 1303	Er	Meydan Harbi 1915	Aziye
339	Hasan		Ahmet	1.Dünya Sav	Irak Cep.	Ikizce 1305	Er	13.Kol 54.Sey Ha 1917	Aziye
340	Hasan		Abdullah	1.Dünya Sav	Şark Cep	Emirdağ 1296	Er	Kırmansah'da 1916	Emirdağ
341	Hasan	Karks Oğ.	Abdullah	1.Dünya Sv		Emirdağ 1298		Hastahane 1916	Emirdağ
342	Harun	Ishak Oğ.	Ishak	1.Dünya Sv		Emirdağ 1298		Esna-yı Muhabere 1916	Emirdağ
343	Hüseyin		Halil	1.Dünya Sv	Galiya	Karaağaç 1302	Onbaşı	Galiya 1916	Aziye
344	Hüseyin		Halil	1.Dünya Sv	Galiya	Ağıcık 1302	Er	Galiya 1915	Emirdağ
345	Hüseyin		Battal	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Emirdağ 1303	Er	Cebel-i Harin Mu 1917	Emirdağ
346	Harun	Ahmet Kahya Oğ.	Hacı Musa	1.Dünya Sav	Çanakkale	Ümraniye Gedikevi 1302	Er	Hisarkale 1915	Emirdağ
347	Harun		Ahmet Kahya	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Gedikevi 1302	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
348	Hamdi	Molla Yusuf Oğ.	Süleyman	1.Dünya Sv	Galiya	Emirdağ 1295	Er	Galiya 1917	Emirdağ
349	Halil	Tekkenis Oğ.	Abdullah	1.Dünya Sv	Çanakkale	Davulga Demircili 1307	Er	Gelibolu	Emirdağ
350	İbrahim		Abdullah	1.Dünya Sv	Şark Cep	Ümraniye Bağlıca 1313	Er	Serçe Tepe 1918	Afyonkarahisar
351	Halil	Köse Ömer Oğ.	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Davulga 1306	Er	15.Fırka Sıh Böl 1915	Boladin
352	İbrahim		Mustafa	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Ümraniye Yusufpaşa 1314	Er	18.Kol 57.SeyHa 1916	Seydisehir
353	Halil	Hacı Oğ.	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Alibeyce 1308	Er	Merkeztepe 1915	Afyonkarahisar
354	Halil		Mustafa	1.Dünya Sv	Şark Cep	Emirdağ 1310		1916	
355	Halil		Mehmet Ali	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hisarköy 1295	Çavuş	Anafatarlar 1915	Sandıklı
356	Halil	Hacı Ahmet Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Şark Cep	Ümraniye Kılıçlar 1310	Er	15.Fırka Sıh Böl 1915	Emirdağ
357	Halil	Hacı İsmail Oğ.	Kadir	1.Dünya Sv	Çanakkale	Tabaklar 1299	Er	Anbun 1915	Emirdağ
358	Halil	Yoruk Oğ.	İsmail	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Beyören 1299	Er	İşgüla Has. 1915	Aziye
359	Halil		İbrahim	1.Dünya Sav	Galiya	Ümraniye Kılıçlar 1312	Er	Çine Dore Harbi 1916	Emirdağ
360	Halil		Hasan	1.Dünya Sv	Şark Cep	Karaağaç 1302	Er	Pallu Hastanesi 1917	Emirdağ
361	Halil	Muttalıp Oğ.	Bekir	1.Dünya Sv	Çanakkale	Alibeyce 1299		1915	Emirdağ
362	Halil		Mehmet	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Çatalı 1310	Er	Bagdat Menzil m 1916	Emirdağ
363	Halil		Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ	Er	Cenüp Gr Ağ Mec 1915	Emirdağ
364	Hakkı	Bekir Oğ.	Abdullah	1.Dünya Sv	Çanakkale	Eihan 1305	Er	Seddülbahir 1915	Aziye
365	Hacı		Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1299	Er	Kanlıdere 1915	Aziye
366	İsmail		Karha	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Camlı 1307	Er	Şim Gr Ağ Me Ha 1915	Emirdağ
367	Habib		Mezga	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Camlı 1307	Er	Şim Gr Ağ Me Ha 1915	Emirdağ
368	Gazi		İbrahim	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Ablak 1296	Er	Kireç Tepe 1915	Seyitgazi
369	Fersat	Salih Oğ.	Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1304		1915	Emirdağ
370	Ferhat		Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kurudere 1308		Asmadere 1915	Emirdağ
371	Egref	Necati Oğ.	Halil	1.Dünya Sv		Emirdağ 1291		1917	Emirdağ
372	Emir		Habib	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kurudere 1308	Er	Asmadere 1915	Boladin
373	Emin		Ahmet	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Ümraniye Ablak 1314	Er	İstilat İstas Muh 1917	Eskişehir
374	Emin	Salih Oğ.	Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Veyceli 1304	Er	9.Fırka Sey Has 1915	
375	Emin	Hazim Oğ.	Rafi	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Kılıçlar 1308	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
376	Emin	Mustafa Oğ.	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Ablak 1305	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
377	Emin		Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Alibeyce 1306	Er	Sığircendere'de 1915	Emirdağ
378	Dilaver	Karanfil Oğ.	Molla Hoca	1.Dünya Sv	Şark Cep	Suvermez 1304	Er	Kara De Bez Al 1914	Emirdağ
379	Derviş		Battal	1.Dünya Sv	Şark Cep	Emirdağ	Er	1.Kol 36.Fır Sh Bl 1916	Emirdağ
380	Coz	İlyas Oğ.	Yusuf	1.Dünya Sv	Şark Cep	Karaağaç 1311		322 Rakemli tepe 1917	Emirdağ
381	Cemil		Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Alibeyce 1306	Er	Harapikise 1915	Karahisar
382	Cemal		Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Davulga Bademli 1290	Er	5.Men 3.harpHa 1915	Emirdağ
383	Cafer		Hüseyin	1.Dünya Sv	Çanakkale	Adayazı	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
384	Cafer		Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Adayazı 1309	Er	Seddülbahir 1917	Emirdağ
385	Cafer		Ömer	1.Dünya Sv	Şark Cep	Karacalar 1311	Er	Silvan Hastanesi 1916	Emirdağ
386	Bilal	Bekir Çavuş Oğ.	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Eihan 1303	Er	Simat gr ağ mec 1915	Aziye
387	Bilal		Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Bey Köy 1307	Er	Şahintepe 1915	Boladin
388	Bektaş		Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kurudere 1294	Er	11.Fı Ağ Mec Ha 1915	Aziye
389	Bekir	Ömer Oğ.	İbrahim	1.Dünya Sv	Çanakkale	Çatalı 1308	Er	Kavaklı tepe 1915	Emirdağ
390	Bekir	Alaca Oğ.	Süleyman	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Davulga Bademli 1310	Er	Felahiye Muh.1916	Boladin
391	Bekir		Osman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Soğukkuyu 1298	Er	Anbun 1915	Emirdağ
392	Bekir		İbrahim	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Karaağaç 1308	Er	Kutull Amare 1915	Boladin
393	Bayram		Yusuf	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Tabaklar 1307	Onbaşı	El-Küfr Civ Muh 1918	Emirdağ
394	Bayram		Sadet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1310	Er	Kanlıdere 1915	Emirdağ
395	Bayram		Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Davulga Türkmen 1301	Er	Kerevendere 1915	Boladin

Aralık - 2008 Emirdağ

SIRA NO	ADI	LAKEP	BABA ADI	SAVAŞ	CEPHE	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	RÜTBE	ÖLÜM YERİ VE TARİHİ	ASKERLİK ŞUBESİ
396	Batal		Ali	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hamzahacı 1295	Er	Mek Har Mec Ha 1915	Emirdağ
397	Batal		Ahmet	1.Dünya Sv	Şark Cep	Sığrık 1312	Er	Kars 5No Men Ha 1918	Emirdağ
398	Batal	Raz Halil Oğ	Abdullah	1.Dünya Sv	Çanakkale	Beyköy 1292	Er	Aznakdere 1915	Emirdağ
399	Bahri	Kantar Oğ	Osman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Davulga Demircili 1307	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
400	Aziz	Patazi Oğ	Ömer	1.Dünya Sv	Çanakkale	Tekköy 1299	Er	Konya Ask Has 1918	Emirdağ
401	Arif	Ynas Oğ	Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1299		Seddülbahir 1915	Emirdağ
402	Arif		Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hisar Köy 1308	Onbaşı	Seddülbahir 1915	Bolvadin
403	Arif		Mehmet	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Elhan 1307	Er	Felahiye Muh.1916	Emirdağ
404	Arif	Koca	Hasan	1.Dünya Sv	Filistin	Karaağaç 1306	Er	Eskya Müsadem 1915	Emirdağ
405	Arif		Cafer	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1306	Çavuş	Sığndere'de 1915	Emirdağ
406	Akş	Kör Ömer Oğ	Ömer	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kacalar 1299	Er	Sığndere'de 1915	Eskişehir
407	Ali Osman	Sarı Oğ	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Suvarmez 1303	Er	Anbunu 1915	Emirdağ
408	Ali Osman		Mehmet	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Güney Köy 1297	Er	Selman Park da 1915	Emirdağ
409	Ali Osman		Halit	1.Dünya Sv	Çanakkale	Suvarmez 1289	Er	Hilali Ahmet Hast.1915	Emirdağ
410	Ali Osman	Hacı Bekir Oğ	Halil	1.Dünya Sv		Emirdağ 1303	Er	Karadeniz Bez al 1914	Emirdağ
411	Ali	Ali Kahya Oğ	Yusuf	1.Dünya Sv	Şark Cep	Emirdağ 1308	Er	Mecidiye 1916	Emirdağ
412	Ali	Hasan Keshuda Oğ	Yusuf	1.Dünya Sv	Filistin	Ümraniye Gözeli 1308	Er	Gazze Cep 1917	Afyonkarahisar
413	Ali		İsalip	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hisar Köy 1295	Er	Kanlidere 1915	Emirdağ
414	Ali		Rasit	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Kılçlar 1302	Er	Anbunu 1915	Emirdağ
415	Ali	Seydi Ali Oğ	Osman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1306	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
416	Ali	Osman Oğ	Osman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Yusufpaşa 1310	Er	Kale-i Sul Me Ha 1915	Azizye
417	Ali	Sabih Oğ	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	İkizce 1319	Er	Kıte Harbi 1915	Emirdağ
418	Ali	Ayan Oğ	Molla Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Örtük Köy 1307	Er	Kıte Harbi 1915	Emirdağ
419	Ali		Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kılınçlı 1304	Er	Kıte Harbi 1915	Emirdağ
420	Ali		Mahmut	1.Dünya Sv	Çanakkale	Örtük Köy 1308	Er	Haseki Nisa Ha 1915	Azizye
421	Ali	Hacı Ömer Oğ	İsa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Elhan 1305	Er	Anbunu 1915	Emirdağ
422	Ali	Kel Bekir Oğ	İbrahim	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Örtük Köy 1311	Er	58.Seyyar Has 1916	Azizye
423	Ali	Ömer Oğ	Hüseyin	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hisar Köy 1303	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
424	Ali		Hüseyin	1.Dünya Sv		Yavuz 1300	Er	Zeynep Kam Has 1915	Emirdağ
425	Ali		Hüseyin	1.Dünya Sv	Şark Cep	Karacalar 1307	Er	2.Kol 1.Fi 4.Se Ha 1916	Azizye
426	Ali	Hatip Oğ	Hasan	1.Dünya Sv	Galiya	Elhan 1307	Er	322 Rakamlı tepe 1916	Azizye
427	Ali		Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1297	Er	Anbunu 1915	Seyitgazi
428	Ali	Delil Hacı Oğ	Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Ablak 1301		Anbunu 1915	Emirdağ
429	Ali	Kut Oğ	Halil	1.Dünya Sv	Çanakkale	Başkonak 1297	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
430	Ali		Ali	1.Dünya Sv	Çanakkale	Beyköy 1296	Er	Anafantalar 1915	Emirdağ
431	Ali	Baki Oğ	Abdülkadir	1.Dünya Sv	Şark Cep	Ümraniye Burunakçı1310	Onbaşı	Bakü 1918	Emirdağ
432	Ahmet	İnsan Oğ	Hüseyin	1.Dünya Sv	Filistin	Emirdağ 1313		Gazze Cep 1917	Azizye
433	Ahmet	Emirvel Oğ	Yusuf	1.Dünya Sv	Çanakkale	Yenikapı 1303	Er	Kıtepe 1915	Emirdağ
434	Ahmet	Saahin Oğ	Yusuf	1.Dünya Sv	Çanakkale	İkizce 1300	Er	Esna-yı Muhabere 1915	Emirdağ
435	Ahmet		Yusuf	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Bağlıca 1300	Er	Anbunu 1915	Emirdağ
436	Ahmet		Vahap	1.Dünya Sv	Şark Cep	Emirdağ 1291	Er	Kesertepe Muh 1916	Emirdağ
437	Ahmet		Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1307	Onbaşı	1915	Azizye
438	Ahmet		Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Salihler 1307	Onbaşı	Tıyanda Fil Çift 1915	Karahisar
439	Ahmet		Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Davulga Bademli 1297	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
440	Ahmet		Ömer	1.Dünya Sv	Arabist Cep	Emirdağ 1309	Er	Nemen	Emirdağ
441	Ahmet		Ömer	1.Dünya Sv	Filistin	Emirdağ 1309	Er	Eskya Müsadem 1916	Emirdağ
442	Ahmet		Ömer	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Suvarmez 1303	Er	Kerkük Menzeli Has 1917	Emirdağ
443	Ahmet		Ömer	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Emirdağ 1303	Er	Merfu Kale Muh 1917	Azizye
444	Ahmet	Karamusa Oğ	Osman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kurudere 1308	Er	Meydan Harbi 1915	Emirdağ
445	Ahmet	Eyüp Oğ	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1308	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
446	Ahmet	Demir Oğ	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hamzahacı 1310	Er	Seddülbahir 1915	Emirdağ
447	Ahmet	Kuvvetli Oğ	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Ablak 1302	Er	Şakıya Has. 1915	Emirdağ
448	Ahmet	Bayram Oğ	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1299	Er	Bahriye Mec Has. 1915	Azizye
449	Ahmet	Karamusa Oğ	Musa	1.Dünya Sv		Kurudere 1308	Er		Emirdağ
450	Ahmet	Hacı Eyüp Oğ	Musa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Yüreği 1301	Er	Meydan Harbi 1915	Emirdağ
451	Ahmet		Mehmet Ali	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Emirdağ 1299	Er	Bağ 8.Hilali Ah Ha 1915	Afyonkarahisar
452	Ahmet		Mehmet	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Ümraniye Bağlıca 1304	Er	Felahiye Muh.1916	Azizye
453	Ahmet		Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Kılçlar 1295	Er	Seddülbahir 1915	Seyitgazi
454	Ahmet		İsmail	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1301	Er	Şahintepe 1915	Emirdağ
455	Ahmet		İbrahim	1.Dünya Sv	Çanakkale	Güney Köy 1299	Er	Seddülbahir Muh 1915	Afyonkarahisar
456	Ahmet		İbrik	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kurudere 1301	Er	Esna-yı Muhabere 1915	Emirdağ
457	Ahmet		Hüseyin	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1310	Er	Şakıya Has. 1915	Emirdağ
458	Ahmet		Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Dereköy 1306	Er	Hilali Ahmet 1915	Bolvadin
459	Ahmet		Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1298	Er	Mektebi-i Harb Has 1915	Bolvadin
460	Ahmet		Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Kuruc 1305	Er	Maydos 1915	Karahisar
461	Ahmet		Halil	1.Dünya Sv	Çanakkale	Albeyce 1304	Er	Haydarpaşa Has 1915	Emirdağ
462	Ahmet	Ümmühan Oğ	Hacı Mehmet Emin	1.Dünya Sv	Şark Cep	Suvarmez 1303	Er	Karadeniz Bez al 1914	Emirdağ
463	Ahmet	Küçük Oğ	Battal	1.Dünya Sv	Filistin	Emirdağ 1306	Er	Mecidiye 1916	Emirdağ
464	Ahmet	Tayvan Oğ	Battal	1.Dünya Sv	Çanakkale	Adayan 1307	Er	Anbunu 1915	Emirdağ
465	Ahmet		Abdurrahman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Emirdağ 1295	Er	Kanlidere 1915	Emirdağ
466	Ahmet		Abdullah	1.Dünya Sv	Çanakkale	Güneysaray 1307	Er	Çanakkale Mer Ha 1915	Güneysaray
467	Adem		Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Ablak 1299	Er	Haydarpaşa Has 1916	Afyonkarahisar
468	Adem		Hacı Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Hisar Köy 1299	Er	Kıtepe 1915	Bolvadin
469	Abdurrahman	Durali	Hüseyin	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Çatalı 1310	Er	Felahiye Muh.1916	Bolvadin
470	Abdurrahman	Durali Oğ	Hasan	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Çatalı 1310	Er	Felahiye Muh.1916	Emirdağ
471	Abdullah	Kel Bekir Oğ	Ali	1.Dünya Sv	Filistin	Yüreği 1310	Onbaşı	Gazze Cep 1917	Emirdağ
472	Abdullah	Ömer Oğ	Ömer	1.Dünya Sv	Çanakkale	Türköy 1306	Er	1915	Emirdağ
473	Abdullah	Tekke Oğ	Ali	1.Dünya Sv	Şark Cep	Davulga Bademli 1295	Onbaşı	7.Fir 12 NoSe Ha 1916	Azizye
474	Abdullah		Ali	1.Dünya Sv	Çanakkale	Tatbakkar 1299	Er	Sığndere'de 1915	Afyonkarahisar
475	Abdullah	Çanak Oğ	Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Ümraniye Gediközü 1295	Er	Anbunu 1915	Emirdağ
476	Abdi		Ali	1.Dünya Sv	--	Emirdağ 1306	Er	Meydan-ı Harpte 1917	Emirdağ
477	Yusuf	İsani Oğ	Mehmet	Balkan Savaş	--	Adayan 1303	Er	Yarıyada Has 1912	Emirdağ
478	Naim	Musa Oğ	Salih	Balkan Savaş	--	Salihler 1296	Er	Balkan Harbi 1913	Emirdağ
479	Mehmet	Hacinebi Oğ	Musa	Balkan Savaş	--	Emirdağ 1293	Er	Balkan Harbi 1912	Emirdağ
480	Halil	Karaoğlu Oğ	İbrahim	Balkan Savaş	--	Çatalı	Er	Nemen 1912	Emirdağ
481	Abbas		Osman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Elhan 1294	Er	Anbunu 1915	Seyitgazi

DÜZ OYUN, GAYDALAMA VE HARMANA SERERLER

Türk Kültürünün oluşmasında, bilhassa Emirdağ kültürünün oluşmasında hanımların çok önemli bir yeri vardır. Bu yazımızda bahsedeceğimiz 'Emirdağ kadın oyunlarının oluşmasında da sevgili hanımlarımızın rolü büyüktür.

Emirdağ kadın oyunları olan ve başta düğün, nişan olmak üzere hemen her türlü eğlente oynanan düz oyun ve Gaydalama sadece Emirdağımıza has başka hiçbir yörede oynanmayan öz kültürümüzdür. Bu oyunlara son zamanlarda 'Harmana Sererler' oyunu da katılmıştır.

Bu oyunlarımızın tanıtımına geçmeden evvel çok üzülüğüm önemli bir hususu aktarmadan geçemeyeceğim. Bu yaz çeşitli düğünler vasıtası ile Emirdağ'da bulundum. Hayretle gördüm ki Emirdağ düğünlerinde, bilhassa kız evlerinde Emirdağ'ımızın öz kültürü olan düz oyun ve Gaydalama nerdeyse oynanmıyor. Bunun yerine erkeklerin oynadığı 'dabandan' arkasından da bizim yöreye ait olmayan 'kesik çay,

yine yeşerdi fındık dalları, develi daylak' vs gibi oyunlar oynanıyor. Kına gecelerinde o çok güzel kız kına havası unutulmuş elde mumlarla 'Elazığ yöresi' kına havasıyla kına yakılıyor. Kısaca bize ait olmayan pek çok adet yapılıyor.

Bu durumun böyle olmasında herhalde çalgıcıların da (Abdalların) sanırım suçu büyük. O sevgili edelerimiz gitmiş yerine para kapmaktan başka bir şey düşünmeyen uzun saçlı önlere bilmem ne klavyeli bir org bulunan, eli mikrofonlu bir takım gençler almış. Bunlar programlarına birkaç adet oyun havası yüklüyorlar hep aynı şeyi tekrar edip duruyorlar.

Öğrencilik yıllarımda Emirdağ folklor ekibinde oynamış birisi olarak, bazen düğünlerde oynamaya çıktığımızda bir Emirdağ oyun havası istiyorum, çalgıcı yüzüme bakıyor, hatta o meşhur 'kına havası' bilmeyen gence bile rastladım. Bu üzücü durum çalgıcı kardeşlerimizin (Abdalların) kısa bir süre sonra işsiz kalmaları anlamına gel-

mektedir. Nitekim son zamanlarda Emirdağ dışından 'çalıcı takımı' getirilmesi (bilhassa Eskişehir ve Afyon'dan) yaygınlaşmaya başlamıştır.

Neyse biz asıl konumuza dönelim. Her üç kız oyunumuz da Emirdağ halk oyunlarının temel özelliğini taşır. Emirdağ oyunları pratiktir (yani ezgiye göre figürlüdür). Sayı hesabına göre oynanmaz. Genelde kaşık havalardır. Yani kaşıkla oynanır. Onun için zordur. Eşlerin birbirine uyumu çok önemlidir.

Düz Oyun

Karşılıklı oynanan oyunun ezgisine göre figürleri olan çok güzel bir kız oyunudur. Emirdağ oyunlarında ezgi çok önemlidir. Çünkü figürler ezgideki sözlere göre şekillenir.

Düz Oyunun Ezgisi: DÜZ OYUN

Asbab serdim sicime
Uyma köyün picine
Yar üstüne yar sevmiş(vay abam)
O gidiyor gücüne

Gidin bulutlar gidin
Yarime selam edin
Yarım uykuda ise(gız abam)
Üstüne gölge edin

Sako giyer garadan
Ne bakıyon aradan
Hakikatlı yar isen(vay abam)
Galdır lafi aradan

Ak buğdayım buğdayım
Sereyim kurudayım
Geçme gapım önünden(gız abam)
Görmeyim unudayım

Al enterem asılsın
Gara gözlüm nasılsın
İkimizin sevdası (vay abam)

Gazeteye basılsın
Altın şakşakım şakşak
Küstüyüsen banşak
Aramız uzak düştü(gız abam)
Mektubunan konuşak

Değirmenim dereli
Yüreciğim yareli
Yenile bir yar sevdim(gız abam)
Gardaşımdan ileri

Dağa gider bitlenir
Çürük odun yüklenir
Akşam eve gelince(gız abam)
Ganya yiğitlenir

Al sayamın alına
Ölüyorum yoluna
Anam heç ısrar etme(gız abam)
Varmam emmim oğluna

Ağ sayam allanıyor
Kenarı pullanıyor
Şu gelen kimin yarı(vay abam)
Eşgince sallanıyo

Tren gelir hicazdan
Dudakların kirazdan
Sana bir çift sözüm var
Şimdi değil birazdan

SAKO GİYER GARADAN

The image shows a musical score for the song 'SAKO GİYER GARADAN'. It includes the title at the top, followed by the lyrics in Turkish. Below the lyrics is a musical notation on a staff, showing the melody and rhythm. The lyrics are: SAKO GİYER GARADAN, NE BAKIYON ARADAN, HAKİKATLI YAR İSEN (VAY ABAM), GALDIR LAFI ARADAN. The musical notation is in a standard staff with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is a simple, folk-like tune. The lyrics are written in a stylized font, and the overall layout is clean and professional.

GAYDALAMA

Düz oyundan sonra oynanan ritmik bir kız oyun havasıdır. Yine karşılıklı oynanır. Eşler düz oyunda olduğu gibi birlikte figürler yaparlar.

GAYDALAMA EZGİSİ:

GAYDALAMA

Yöğurt çaldım gazana lol, lol, lo
Selam söyle yazana lol, lol, lo
Cennet nasip olmasın lol, lol, lo
Aramızı bozana lol,lol,lo

(NAKARAT)

Lol lol losun yeşil yar lol lol lo

Fistanını deşir yar lol lol lo
 Yoğurt çaldım yede get lol lol lo
 Galbindekini de de get lol lol lo
 Galbindekin demezen nazlı yar
 Bir şeftali goda get lol lol lo

(NAKARAT)

Hopla papiç yırtılsın lol lol lo
Sevda dilden gurtulsun lol lol lo
Sırtındaki can cana lol lol lo
El değmeden yırtılsın lol lol lo

(NAKARAT)

Hopla papiç yarıldı lol lol lo
Anam bana darıldı lol lol lo
Darılma sen ey anam lol lol lo
Elin oğlu sarıldı lol lol lo

(NAKARAT)

FIKRET AKIN

HARMANA SEREKLER

Son zamanlarda bilhassa Eskişehir'de yaşayan Emirdağlı bayanların ortaya çıkardığı " Gaydalama türünde" yine karşılıklı oynanan ritimli bir kız oyunudur. Hareketli "Harmana Sererler" türküsü eşliğinde oynanan bu oyun Emirdağ kız havası olarak bilhassa Eskişehir'de çok meşhur hale gelmiş olup hemen her düğünde defalarca oynanmaktadır.

Eskişehir'deki Emirdağlı bayanların "kız oyunlarımızı" Eskişehir'de ve

diğer yakın illerde yaygın hale getirirken Emirdağ'daki bayanlarımızın adet yönünden, oyun yönünden Eskişehir'i taklit etmeleri düşündürücüdür.

HARMANA SERERLER EZGİSİ:

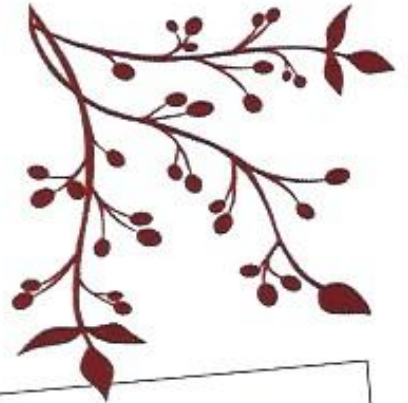
Harmana sererler sarı samanı
Heç getmiyor Emirdağın dumanı
Gel otur yanıma canım sevdiğim
Ayrılık mı olur harman zamanı

Guyunun başında işmar eyledim
Bir sevgi sevdim de pişman eyledim
Keşke sevmeseydim ben o sevgiyi
Beni anamınan düşman eyledin

Yaylanın özünde inek sağıyor
Zülüflerin ak gerdanı dövüyor
Gözünü sevdiğim kız allı gelin
Salınışın milyonlara değişiyor

Divane mi deli miyim hele ben
Yarım için dolanırım çöle ben
Bana da diyorlar vaz geç yarinden
Vallahi çok sevdim ayrılamam ben

Guyunun başında hamur yoğurur
Çıkmış pencereye golcak gıvrır
Sana diyom sana ey allı gelin
Ancak ikimizi ölüm ayırır

[illegible]

Bir geziden notlar

YOLCULUK AVRUPA'YA 2

GURBETİN KAPISI ALMANYA
MÖNCHENGLADBACH

Aylardan kasım; son baharın son çırpınışları... Gök ağlamaklı, yer ıslak ıslak, zaman zaman kuş sesleri, zaman zaman rüzgârın uğultusu dikkatimi çekiyor. Mekân geniş, çevre yeşil, solgun güneş ara sıra gösteriyor yüzünü, çoğu kez saklıyor. Bu ülkede her gün yağmur yağıyor. Bugün güzel bir gün. Torunlarımla bahçedeyiz, onlar bisiklete biniyorlar, ben de ağaçları buduyorum, bazen de top kovalıyoruz çocuklarla. Güzel bir gün geçirdik, derken akşamın karanlığı kavuşmaya başladı. Artık eve girme zamanı geldi, içeriye girdiğimizde şömineyi yakıp çayımızı demledik, keyiflendik, güzel bir geceyi yarına devrettik. Sağ olanların yarınları bol olur, biz de sağ selamet ailecek taze bir yarına gözlerimizi açtık. Torunlarımla vakit geçirmek çok hoştu, onlara masallar anlattım, hikâyeler okudum. İki ay uzun bir zamandı benim için, bu yüzden kendimi iki aya kurdum; bu kadar zaman usanmak yok diye komut verdim beynime ve de ona göre hareket ettim. Geceler benimdi, zira geceler garibin... Gece olduğunda saat bire, ikiye kadar nete girip şair arkadaşlarla birbirimizin şiirlerine yorumlar yazıyorduk. İnternet sitesine attığım şiirleri Türkiye'deki dostlarla paylaşıyor, gecenin bir vaktini böyle değerlendiriyordum. Diğer bir vaktini özelime ayırıp şiir yazarak geçiriyordum. Tabiatıyla oraya gezmeye gitmişim. Zaman zaman başka şehirlere hatta başka ülkelere gidi-yorduk. Değişik ülkeler görmek, bende farklı meraklar uyandırıyor. Gezdiğim yerlerde gördüklerimden dikkatimi çeken şeyleri kaleme alıyordum.

Gurbet ellerde uçayım desem uçamıyordum, kırık kolum kanadım. Ben her zaman olduğu gibi yine hüzünlüyken gökyüzü de bana arkadaş. Bazen yağmur suluyordu yerleri, bazen gözyaşım, sanki yanışıyordu. Gece loş, gündüz loş... Yıldızlar az görünüyordu bu memlekette. Gözlerimse hep Zühre yıldızını

arıyordu. Dertleşmek istiyordum onunla zaman zaman. Fakat buralarda mavi gökleri bulutlar sarmış, ben de salkım bulutların saçlarını tarayarak umut topluyordum.

Gurbetin kapısı dedim ya, memleket özlemi. Ne yaparsın? Böyle yazıp çizmesem, nasıl vakit geçecek? Önce Rabbime, sonra da gecelere sığınyordum. Gündüzleri torunlarımla geçiyordu vakit, ilk bir ay hemen hemen böyle geçti. Yine güzel bir gündü çocuk çoluk hep birlikte bahçeye çıktık. O gün oğlum İngiliz olan komşunun bahçesini temizledi, çimlerini biçti. Bu bir tür yardımlaşmaydı, oğlum dört aylık yurt dışı görevine gittiğinde komşu bizim bahçenin çimlerini biçip bakımını yapmıştı. Şimdi de o gitmiş yurt dışı görevine. Evin hanımı yalnız, küçük çocukları var, ikişer yaş arayla üç kız çocuğu sahibi. Katolik olan bu madam, küçük çocukları olmasına rağmen, bahçenin temizliği yapıncaya kadar pasta yapıp iki tabak halinde getirip bize thank you thank you diyerek ikram etti. Bizim çocuklarsa çok sevindiler. Burada demek istediğim şu, insanlık, insanlık, insanlık... Dünyanın neresine giderseniz gidin iyi insanlarla iyi ilişkiler kurulabiliyor. Bir de karşı komşumuz var. O da İngiliz. Bu bayın adı Mike. Muhabbete bayılıyor, kapı önünde birkaç kişi gördüğünde hemen dışarı fırlıyor, ayak üstü muhabbet çok hoşuna gidiyor. Mike çok farklı bir insan, ev işlerini yüklenmiş durumda, eş çalışıyor, kızları okuyor, kendisi çalışmayı bir müddet ertelemiş, ev işlerine soyunmuş, ev işleri yapmaya da bayılıyor, hemen hemen mutfaktan hiç çıkmıyor, penceresinde perde kullanmıyor, hem iş yapıyor hem de konu komşuyla camdan cama selamlaşıyor. Mike, eline aldığı kabı kacağı iyiden iyiye kurulumadan yerine koymuyor, bütün gün mutfakta, ocak başında dönüp duruyor. Yaptığı işi keyifle yaptığı her halinden belli oluyor.

İkinci bir ayı Avrupa ülkelerini gezerek geçirdim.

Rabia Barış
Şair

Oralarda misafirliğin çok önemli olduğunu gördüm. Gurbet eller gurbetçilerimizi gelenek ve kültürümüze sımsıkı bağlamış, bu, iyi de olmuş. Bazen kitaplarda okuruz misafire eskiden verilen önemi, bunu yâd ellerde canlı, canlı gördüm, kime gitsem etrafımda pervane oldular, misafirliğin kısa olmasını istemediler ama ben vaktim dar olduğu için hiçbir yerde çokça kalamazdım. Sağ olsunlar her gittiğim yerdeki akrabalar bir başka şehirdeki akrabalara götürdüler. Ben de onların sayesinde bol bol gezdim. Noel bayramı, kurban bayramı, yılbaşı hepsi aynı zamana denk geldiğinden Avrupa'yı epey hareketli gördüm. Noel bayramı Avrupalılar için çok çok önemli. Pencereleden içeriye girmek üzere olan Noel babaları ve daha benzeri pek çok şeyle karşılaştım. Kiliseler oldukça hareketli. Çarşı pazarda herkes birbirine hediyeler almakta...

Velhasıl her ülkenin kendine göre düzeni, örfü, âdeti var, herkes kanunlara saygılı nizam intizam yerli yerinde. Bu ülkeler bizim ülkemize göre daha düzenli, daha temiz, daha bir oturmuş, alt yapıyı çoktan çözmüşler, sosyal yapı sağlam, kuralları tıkr tıkr işliyor, yolları harika. Bunun ötesinde nereye giderseniz gidin dünyanın her yeri bir.

Almanya demekmiş, Avrupa demek,
Nere baksan düzgün vermişler emek,
Kul neler yapmazmış isterse, demek,
Benim kardeşlerim şevkle çalışan.
Dur durak bilmiyor işe alışan.

Devam edecek

EMİRDAĞ VE AHİLİK KÜLTÜRÜ ÜZERİNE

Ahilik, kardeşlik, eli açıklık, konukseverlik, hayırseverlik ve dürüstlük anlamına gelir. Ahilik Selçuklular arasında gelişip daha sonra Türkler arasında yaygınlaşmıştır. Ahilik sanatta ve ticaretle dayanışma ve yardımlaşmayı esas alan bir teşkilat modelidir. İş ahlakını savunan, sermayeyi, çalışanın alın terini koruyan, bilim ve çalışma prensipleri üzerine kurulan bir modeldir.

Ülkemizde yeni kurumsallaşan Rekabet Kurulu, Patent Enstitüsü, KOSGEB, Reklam Kurulu yanında Ticaret ve Sanayi Odaları, İşçi ve İşveren Sendikaları, Kooperatifler, Esnaf Odaları, Belediye, Bağ-Kur gibi sosyal hizmet veren kurumlar Ahilik sisteminden günümüze yayılan kuruluşlardır.

Ahiliğin kurucusu Ahi Evran-ı Veli'nin hayatının son yıllarını Kırşehir'de geçirmesi burada medfun olmasından dolayı 1988 yılına kadar Kırşehir Valiliğince ve Sivil Toplum kuruluşlarınca kutlanan Ahilik Kültürü kutlamaları daha sonra Kültür Bakanlığı Yönetmeliğiyle resmi bir nitelik kazanmış olup Ekim ayının 2. Pazartesi gününden başlayarak 1 hafta süren etkinliklerle kutlanmaktadır.

Emirdağımızda yurt dışına işçi gönderme dönemi başlamadan önce sanatkarın farklı bir yeri vardı. Çeşitli sanat dallarında ustahı, güzel ahlakı, dürüstlüğü ve yetiştirdiği çırak, kalfa ve ustaları ile iz bırakan onlarca gencimize sanatı ve güzel ahlakı öğreten onlara baba şefkati ile yaklaşan gerektiğinde onları topluma kazandıran isimleri hala unutulmayan namılı ustalar gelmiş geçmiştir.

Nitekim; Ali Çil'i usta çıkaran Aşçı Ahmet Apak'tır. Annem gereken hediye bohçasını hazırladı ve birlikte Aşçı Ahmet'in evine götürdük çok memnun oldular. Annem ve ağabeyim kendisinden helallik istediler. Aşçı Ahmet'te gerekli nasihat ve telkinlerde bulunduktan sonra ben sana hakkımı helal ediyorum sende bana et dedi ve orada helalleştiler, ağabeyim elini öptü. Yıl 1949 güzü ben 6 yaşında çoktumdum. O gün bayağı sevinmiştik.

Aşçı Ahmet, konuştuğunu bilen, kültürlü, güzel giyimli idi. Ali Çil'in ustahı ile her zaman başı kalkar onurlanırdı. Ali Çil'in yoğurtlu kelle paçası ile ızgara köftesinin lezzeti kokusu Adana, Mersin kamyon şöförlerince Toroslar'da Çukurova'da söylendi. Temizliğe son derece önem verir, kasaplar ve fırıncılar ile pek geçinemezdi ekmeğin yoz pidenin pişkinini etin iyisini tazesini arardı. Malzemenin iyisini kullanırdı. Güzel giyinir önündeki beyaz önlüğünü hergün değiştirirdi. Çırak ve kalfasının hakkını yemez onların alın terini fazlasıyla verir onları her hafta hamama götürürdü.

Şimdi sizlere Dr. Yusuf Ekinci'nin eserinden Osmanlı dönemindeki Ahi birliklerinin faaliyetleri, çıraklık merasimlerini sunmak istiyorum. Kalfalık ve Ustalık merasimleri gelecek sayıda devam edecek.

İki sene ücretsiz yamaklık edenler, özel bir törenle çıraklığa yükseltildi.

Bu törende çırak olacak çocuğun ustası (ahî kardeşi), kalalan (yol kardeşleri) velisi ve esnaf

şeyhi bulunurdu. Esnaf şeyhi çırağa nasihatle bulunarak haftalık ücretini tespit ederdi. Tespit edilen ücretin iki haftalık tutarı, ustası tarafından esnaf sandığına yatırılır, çırağın velisi de esnaf vakfına bir bakır kap hediye ederdi.

Çıraklık dönemi her meslekte değişik sürelerde olmakla beraber, genelde 1001 gündü. Kuyumculuk gibi çok maharet isteyen işlerde bu süre 20 yıla kadar çıkardı. Çırak, ustasına itaat etmek ve ustası da çırağa mesleğinin bütün incelikleri ile beraber iş hayatı için gerekli olan bilgileri öğretmek zorundaydı.

Çırak işine devam ederken, ne diğer bir sanatkâr çocuğu ustasından ayartmayı, ne babası onu başka bir ustaya vermeyi ne de çocuk başka bir dükkana kaçmayı düşünürdü. Babasının parasına güvenip dükkân açmak olacak iş değildi. Usta da çırağın bütün haklarını gözetir, kendisine bağlılığını istismar etmezdi. Aksine davranan ustalara, ahî birliğince bir daha çırak verilmezdi.

Çıraklar, çıraklık süresini doldurup sanatında kalfalığa yükselecek bir bilgiye kavuştuklarında, usta ve kalfasının yardımıyla geçireceği bir imtihanla kalfalığa yükseltildi.

Bu vesile ile bu dünyadan göçen sanat erbabına Allahtan Rahmet diler kalanlara selam ve saygılar sunarım.

Devam edecek

**Burhanettin Çil
Şair**

01 NİSAN 2008-30 KASIM 2008 tarihleri arasında Hakk'ın rahmetine kavuşan ve aramızdan ayrılan hemşehrilerimiz H. Meryem Balıkcıl, Ömer Halaç, CeylanBilal, Birol Çelik

Oktay Biçer, Şükriye Ünver, Şükriye Koyuncu, Salih Sarı, Murtaza Çıldır,

Ayşe Kahya, Şükrü Okutan ve Ahmet Ardic'a

Cenabı Allah'tan rahmet diler, ailelerine, yakınlarına ve sevdiklerine baş sağlığı ve sabırlar diliyoruz.

EMİRDAĞLILAR VAKFI YÖNETİM KURULU

Tercihiniz mükemmellikten yana ise:

Esnaflar ve Sanatkarlar Kefalet Kooperatifi Düğün Salonu

221 17 43

Gsm : 0 532 559 27 06
Sivrihisar Cd. No: 81
(Çolpanlar (Opet) Petrol Krs.)
ESKİŞEHİR

özel ortamlarda
özel günlerde, akıllardan
silinmeyecek anılarınızla
yanınızdayız.

600 kişilik geniş ve
ferah salonumuz,
çayınızı, sigaranızı
ve
kahvenizi keyifle içebileceğiniz
kafeteryamız, taze ve kaliteli
günlük pasta ikramlarımız,
güleryüzlü seçkin personelimiz
ve
profesyonel orkestramız
esliğinde
sizlere her şeyin
en mükemmelini
yaşamak için
hizmetinizdeyiz.

Sadece önemli günler hatırdaki kalır;
anılarımızın konuk olduğu bu mekân,
zevkimizle uyuyor...

**Bu bomba
başka bomba,
ne atom
bombası ne
sarışın
bomba...
Bu bomba
Emirdağ
Kacerli
Mahallesinden
bugün
hayatta
olmayan kafa
kağıdındaki
adıyla
Seydi Yüce,
Maruf adıyla
BOMBA...**

BOMBA

Adı geçtiği yerde kendisinden bahsettiren, gündem oluşturan, sıra dışı bir Emirdağlı...

Bombayı 1969 yılında misafir olarak gittiğim 5-6 günlük bir yayla komşuluğunda tanıdım. Konuşmaları ile, hareketleri ile, anlattığı geçmişi ile çok enterasan bir insandı. O günlerde bizzat kendisinden dinlediğim daha sonraki yıllarda tanıyanların da teyit ettiği birkaç macerasını anlatmaya çalışacağım...

Hayatının büyük bir bölümünü yokluk içinde, çobanlık yaparak geçiren Bomba, yıllar önce Hamzahacı köyünün çobanıdır. O devirlerde çoban ücretinin adı HAK'tır. Ücret hesabı da bacak başına... Yani davar başına...

Bomba, köylü ile çoban dururken bacak başına sanırım 15 kuruştan anlaşılmıştır. Fakat bir süre sonra bu paranın çok az olduğunu, geçimine yetmediğini fark eder ve köylülere durumu anlatarak bacak başına 15 kuruş olan ücretin 25 kuruş yapılmasını ister. Bomba ister de köylü devamlı reddeder, zamma geçit vermez. Bundan sonrasını kendi ağzından dinleyelim.

Bir cuma günü köylüler cuma namazı için camiye dolduklarında caminin tabutunu tangır tungur caminin kapısının önüne sürükledim. İmam hutbeye çıkıp konuşmaya başlayınca daha önce ustura gibi biletiğim balta ile başladım tabutu doğramaya. Öyle ses çıkıyordu ki sanki dışarıda kıyamet kopuyordu. Namaz bitti, cemaat; biraz korku biraz merak içinde kapıdan çıkmaya başladı. Ben elimdeki baltayı kelle uçuracak bir pozisyonda kaldırarak tutuyordum, çıkan bir yerdeki parçalanmış tabuta bir de cellat gibi duran bana bakıyorlar.

Çıkana soruyorum.

-HAK kaç ?

-15

-Hayır 25

-Tamam 25 olsun

-Geç...

Böylece zammı adil bir şekilde! bütün köylünün onayı ile aldım.

Bomba'nın bu tabut olayını yapabilecek güce ve cesarete sahip olduğu bilinir.

Bomba Karayatak köyünün ağası KÖR MUHTAR adıyla bilinen o yıllarda Pörnek suyunda değirmeni olan Mustafa Ergüneş'in çobanıdır. Bir gün Sivrihisar jandarma komutanı, savcısı ve hakimi Kör Muhtara misafir gelirler. Sabah, misafirler için hazırlanan kahvaltıyı götürmek ve misafirlere hizmet görevi Bombaya verilir. Gerisini kendisinden dinleyelim.

Misafirler kalktığında koca bir tepsiyi kucağıma verdiler. Aman Allah'ım tepsi öyle bir donatılmış ki görmeye değer.

Manda kaymağı, bal, peynir, zeytin, sucuk hepsi de bol kepçe koca bir tabak kızartılmış balık, süt, fırından yeni çıkmış ekmekler.

Tepsiyekileri koca yer sofrasına dizdim, misafirleri sofraya buyur ettim. Misafirler sofraya otururken ben de ayakta iki adım geride el pençe emir bekler vaziyete geçtim. Oturdular banada... Sen de buyur dediler.

Ömrümde böyle bir kahvaltı sofrasına oturmamıştım. Fırsatı kaçır mıyım. Hiç nazlanmadan

-sen de buyur emrine uydum.

O sıcacık ekmekten koca bir

Şükrü ÇIVRİLİ
Emekli Başçavuş

parça koparıyorum kaymağa bir dalıyorum gürp gidiyor. Sonra bala.

Peynir kalıbından elime ne gelirse... Zeytinin beşini altısını avuçlayıp çekirdeği ile... kızarmış balıkların kuyruğundan tutuyorum, kılıcı ile kemiği ile...

Ben bunları yaparken misafirler yemeği bıraktılar beni seyrediyorlar. Farkındayım ama hiç orali değilim. Velhasıl kafamı kaldırmadan sofrayı sildim süpürdüm.

Bombanın bir özelliğinin de çok yemek yemesi olarak bilinir. Ben o yayla komşuluğu sırasında bir tabak kirazı birkaç avuçta sapıyla, çekirdeği ile olduğu gibi götürdüğüne tanık olmuştum. Bir oturmada 13 adet Emirdağ DOLGULU KÖFTESİni yediğine tanık olanları dinledim.

BOMBA; Gazvelioğlu Haceli'nin yanındadır. Birlikte yaylada davar güderken bir koyun kesip, Domuz alanı olarak bilinen yerde kavurur ve yerler. Burada bir parantez açalım.

O yıllarda çobanların bir başka sürüden koyun çalmalarının ve onu kesip yemelerinin adı elbette

o zamanda hırsızlık idi. Ancak o gözle bakılmazdı. Bu tür hırsızlık sanki cesaretin ve becerinin sembolü idi. Onun için koyunu çalınan çoban bunun arkasını aramaz, fırsat bulduğunda o da karşılık verirdi. Bundan dolayı aralarında bir husumet ve dargınlık olmazdı. Bilse bile sen benim koyunumu yemişsin diye yüzüne vurulmazdı. O devirlerde koyun hırsızlığı işte böyle bir alışveriş idi. Gelelim saadete;

Haceli ile Bomba'nın da kesip yedikleri koyun da, herhalde bu şekilde elde edilen bir ganimet olmalı...

İki rahmetli de boğazına namılı... Kavurdıkları etten o kadar çok yerler ki bir süre sonra hararet basar susuzluktan yanarlar en yakın çeşme OLUKLU yaylanın çeşmesine kadar bir hayli yürümeleri gerekiyor zaten yanmışlar bir de yol...

Çeşmenin başına geldiklerinde Haceli çeşmeye yanaşır kafasını kaldırmaz... Sırasını beklemeyecek kadar susamış olan bomba da çeşmenin hayvanların su içtiği hatılına yanaşır, kendi ifadesine göre kafasını kaldırdığında hatıl dört parmak eksilmiş...

Yayla misafirliğim sırasında bir akşam bombadan bir de şu olayı dinlemiştim. Kır Muhtar da çobanı. Yeni evliyim. Yiyecek ekmeğe muhtacız. Evde ne doğru dürüst bir eşya, ne kap kakak, ne de erzak var. O sabah her zamanki gibi davara gideceğim. Hanım azık torbama bir ekmek koydu. Biliyorum ki evde bundan başka ekmek yok. Hanım görmeden ekmeği geri yerine koydum. Elin kızı aç kalmasın diye, kendim aç gitmeye razıydım. Kırdı bir de baktım ekmek gene benim torbada Hanım da benim için açlığı kabul etmiş.

Bu olay yıllar önce olmuş anlatıldığında, çoluk çocuğa karışmışlar, durumları düzelmiş. Sosyal yaşantıları itibariyle cemiyetteki yerini almışlar. Buna rağmen bu olayı anlatırken hiç unutmam karı-kocanın olayı yeniden yaşarcasına göz yaşlarını tutamadıklarını izlemiştim. Orada bulunan bizleri de adam akıllı duygulandırmışlardı.

Hassasiyetin ve asaletin bir şekilde ortaya çıktığını bu basit gibi görünen olay ile görmüş oluyoruz. Bombadan kalan miras bu. Nur içinde yatsınlar.

GELİNCİKLER

OTURDUM SEYREDİYORUM
BİR GELİNCİK TARLASINI,
TUTUYORUM AVUCUMDA,
GELİNCİĞİN DANE"SİNİ...

NE YAZIK Kİ GÜN GELECEK,
BU GÜZELLİK SOLACAK,
SAĞA SOLA SAVRULUP
SONRA TOPRAK OLACAK...

AKLIN ÖTESİNDE BİR ŞEY..
BİR İRADE Kİ O HER ŞEY..
OL... DEMİŞ, OLMUŞ,
SOL... DEMİŞ, SOLMUŞ...

BAKIYORUM; BİR GELİNCİK TARLASINA,
BİR DE AVUCUMDAKİ,
GELİNCİĞİN ANASINA...

BEN HALA DÜŞÜNÜYORUM,
NASIL DOĞMUŞ BU GELİNCİK,
KOCAMAN BİR BİTKİNİN,
TÜM ÖZELLİĞİNİ,
ÇİÇEĞİNİN, RENGİNİN,
BÜTÜN GÜZELLİĞİNİ,
NASIL SİĞDİRMİŞ KARNINA,
BU UFACIK NESNECİK...

DÜŞÜNÜYORUM NASIL SİĞDİRMİŞ KARNINA,
BU MİNNACIK NESNECİK,
KÖKÜNÜN-SAPININ-YAPRAĞININ,
HER TÜRLÜ ÖZELLİĞİNİ,
ÇİÇEĞİNİN, RENGİNİN,
BÜTÜN GÜZELLİĞİNİ...

EMİRDAĞ'DA FUTBOL

Değerli hemşehrilerim; Ocak 2006 14. sayıda birinci bölümde bahsettiğim Emirdağ'da futbola bu sayıda da bahsetmek istiyorum. Emirdağlı oluşumdan her zaman gurur ve iftar etmişimdir. Çocukluk yıllarımın geçtiği şirin ilçemizde 1967 yılında yeni kurulan ve federe olmayan Emirdağ Spor (41 yıl önce) faaliyet gösteren futbol takımında iyi yerlere gelmiş meslekli Emirdağlı futbolcu arkadaşlarım mevcuttur. 41 yıllık Emirdağ Spor resmini yayınlamaktadır. O zamanlar bütün imkansızlıklara rağmen spor yapar büyüklerimize saygı, küçüklerimize sevgi gösterirdik. Tabi bu alışkanlığı ben Emirdağ Spor da kazandım. 16 yıl futbolculuk hayatım oldu. Sırasıyla Afyon Çetinkaya Spor, Afyon Demirspor, Afyonspor, Kastamonuspor, Akşehirspor, YSE Kocatepe (Köyhizmetleri spor) futbol takımlarında oynadım. Centilmenlik, hayatımda ön plandaydı. 1980 yılında Hürriyet gazetesinin yapmış olduğu yurt genelindeki sporcu anketinde Afyon'da yılın sporcusu seçilerek şiltle ödül-

lendirildim. Benimle beraber o yıllarda Trabzon Sporlu Şenol GÜNEŞ, İzmir Altay'dan Mustafa DENİZLİ, Kocaelisporlu Güvenç KURTAR, Denizli den Kadir AKBULUT (BJK), Gaziantep'ten Yaşar DURAN (Kaleci FB) ve isminin sayamayacağım milli sporcular Antrenörler listesine girdim. Futbol sayesinde şu anda emekliliğimi düşündüğüm Köy hizmetlerinde işe başladım ve 31 yıldır bu müessesede iyi bir mevkide çalışmaktayım.

Emirdağ sevgisinin hiçbir zaman benden gitmeyeceğini, buram buram tüten şirin ilçemizi yılda bir sefer mutlaka ziyaret eder Çilli Mahallesini, Uzun Çarşısını, Çarşı yuvarlağını, evimizin yerini ziyaret ederim. Satırlarıma burada son veriyor, sevgimi, saygımı Emirdağlı hemşehrilerime sunuyorum.

Muhsin CAN

1967 YILI EMİRDAĞ SPOR FUTBOL TAKIMI

SOLDAN SAĞA : 1- Ceylan ÇALLI (Kırvatlı Bşk.Yrd.) 2- Ziya KESKİNOĞLU, 3- Muhterem AVCI 4-Zeki ÖZKAN(pri) 5-Osman GAYRETİOĞLU 6- Mustafa LENDER (MİCİK) 7- Mustafa UYRUR 8- Gazi İMRE (BAŞKAN) 9- Veli KESKİNER 10- KARANFİL(ECZACI) 11- Nadir KÜRKÇÜ 12- Muhsin CAN 13- Orhan SAYI N 14- Zeki ALPER 15- Cahit AVCI

OTURANLAR: 1-Hasan SEZER 2- Bülent TARHAN (BİLLA) 3- Ulvi SAYIN 4- Yüksel KESKİN 5- Emin ŞENEL 6- Ceylan KESKİN 7- Galip HELVACI 8- Bicon AHMET 9- Turgut GÜNDÜZ 10- (Kinlog) Zeki ERDEM 11- Macit KOÇAK

Ne kadar küçük şeyler için ağlardık

Bir tutam saç, bir oyuncak araba, bir bebek

Şimdi büyüdük

Çok büyük olaylar bile ağlatmıyor bizleri

Ölümler, iflaslar, Savaşlar...

Şimdi daha mı güçlüyüz

Yoksa daha mı alışkın

Hayatı öğrenmek

Alışmak mı acaba?

OKUYALIM-ÖĞRENELİM- TANITALIM VAKFIMIZA GELİN! ALIN! OKUYUN! OKUTUN!

EMİRDAĞ SEVDALISI GURBETÇİMİZ, FOLKLOR ARAŞTIRMACISI, ŞAIR FAKİ EDEER'DEN ÜÇ YENİ ESER DAHA!

Usta kalem Fakı Edeer 1954 Emirdağ doğumlu, ilk ve orta öğrenimini Emirdağ'ında tamamladı. Küçük yaşlardan itibaren baba mesleği fırıncılıkla uğraştı, kendi köyü Suvermez'in oda geleneği içinde yetişti. Okul yaşlarında şiir yazmaya başladı.

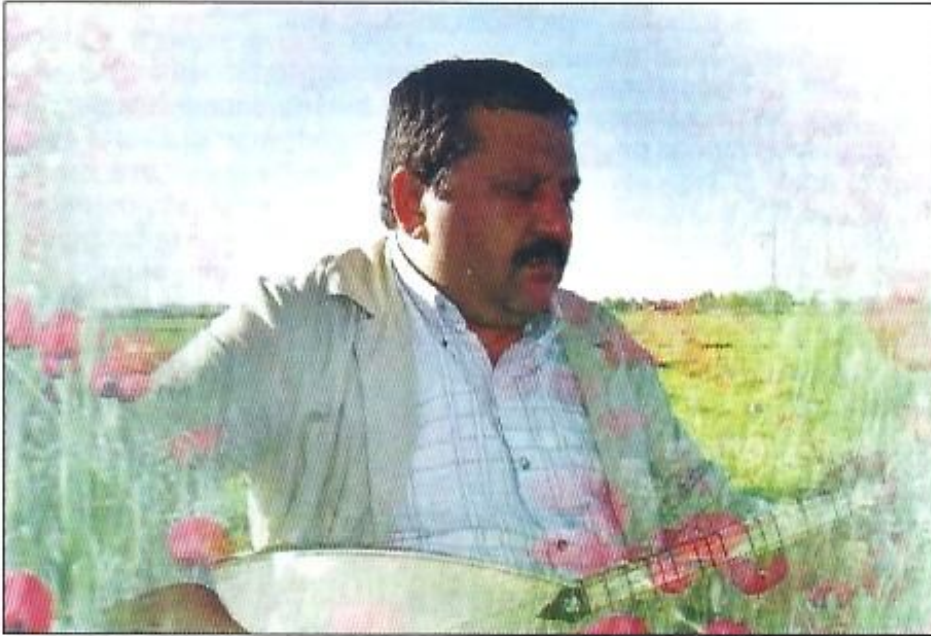
hemşerilerimizin çocuklarının eğitim giderine ayırdı.

İlk şiir kitabını 1994 yılında "GURBETTEKİ EMİRDAĞ" adıyla yayımladı. 1997 yılında "SIRLI YOL" isimli ikinci kitabını da sevenleri için yayınladı. Sanatına işinden daha çok zaman ayıran Edeer'in şiirleri

İşte bazı şiirlerinden başlıklar; Emirdağ, Düş, Dere, Neşe, Kimiz Biz, Hep Sen Gelirsin Aklima, Ne Kalır, Yalan Dünya, Gül Kurusu, Boşuna, Öğretmen, İlahi, Emmi, Atam, Öl Arından, Köy Türküleri, Emirdağ'ımız, Nevruz, Sen...

Gazi Durusu
Emekli Edebiyat
Öğretmeni

Kitap 14x22 boyutunda ve 84 sayfa Basım yeri: Emirdağ Ofset Tesisleri Kazım Koyuncu Tel: 0 272 442 53 53 İsteme Adresi : Sleep Str. 112 9000 Gent/ BELÇİKA

Email : fakiedeer@hotmail.com

Eserin 5. ve 6. Sayfalarında gönlü, bütün dünyası Türkiye ve Emirdağ sevgisi olan Adnan Durmaz'ın sunusunu göreceksiniz. Dergimizin 15. sayısındaki geçmişin derinliklerinden getirip geleceğin modern yaşamına bakan kapak resmiyle hemşehrilerimizin beğenisini kazandı Durmaz.

Sunusunda Koca Yunus'u, Türkmen boylarının saz ve söz aşığı Karacaoğlu'nı anlatarak Fakı Edeer'in

1985 yılında Belçika'ya işçi olarak giden sanatçı hem iş hem sanat yaşamında başarıdan başarıya koştu. Türküler, ağıtlar, köy odası konuşmaları, efsaneler, halk fıkraları, atasözleri, deyimler... derledi. Gurbet elde Emirdağ sevgisi daha çok arttı. Emirdağ'ımızın mahalli konuşmalarını da ustaca kaleme aldı.

Belçika'nın Gent şehrinde yaşayan gönül dostumuz Edeer, sanatının yanı sıra toplum önderi olmayı ilke edinmiştir. Özdil, Mızrap, Beste gibi eğitim kültür derneklerinin kurulmasına öncülük etti.

Çeşitli gazete ve dergilerin düzenlediği yarışmalarda pek çok ödül aldı.

Eserlerinin tüm gelirini Emirdağlı

Avrupa'nın en saygın sanat ve edebiyat dergilerinde yayımlanıyor.

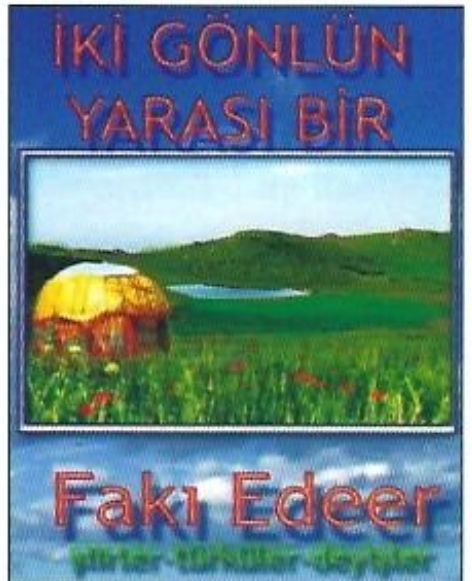
Haziran 2008'de üç eserini birden dostlarının, Emirdağ'ımızın kültür hizmetine sundu. Kalem erbabı biricik hemşehrımız, çok sevgili Edeer'den daha pek çok eserini bekliyor, eline, kalemine sağlık diyoruz.

Soluklu şair Edeer'in son çıkan eserlerini tek tek kısa kısa tanıtmak istiyorum sizlere.

İKİ GÖNLÜN YARASI BİR

Benzersiz duygu yükü olan Edeer'in bu şiir kitabında konu çokluğu, imge zenginliği, tema genişliği, düşünce örgüsü hemen dikkati çekiyor.

Kitapta her konudan şiirler var.

dizelerine de Yunus'tan ve Karacaoğlan'dan birer damla gözyaşı karıştığını dile getiriyor.

*Zahman'da Emirdağ'da doğmuşum
Düşe kalka geçti benim günlerim
Gahı kaza gahı köylü olmuşum
Yarı aç yarı tatlı dünlerim.*

Bu köşeye ayrılan sayfa azlığından dolayı koca kitaptan sadece birkaç dörtlük sunabiliyorum sizlere, ama Edeer'in bütün eserlerine mutlaka sahip olmanızı istiyorum ,çünkü şiirlerinin her dizesinde kendinizi bulacaksınız.

Alayçık tutardık dağlar başına
Kaşık salardık bulgur aşına
Dertlileri üşüşürdü başıma
Derim ki gönlümde hardır Emirdağ

x x x

Pir Sultan Abdal'dan,
Karacaoğlan'dan Baba Aşık Veysel,
Dadaloğlu'ndan Yiğit Koroğlu'ndan,
Ahmet Kul'dan Çalıp çığırılım,
Köy türküleri

EMİRDAĞ'INA VARDIM SABAHA KARŞI

Edeer'in bu şiir kitabında da biçim ve içerik yönüyle hemen hemen aynı duygu yükünü görüyoruz. Kitabın basım, isteme adresi aynı ancak sayfa sayısı farklı sadece, 74 sayfa. Bu kitabında hecenin yanında serbest şiirlere de rastlıyoruz. Doya doya okuyacağınız, tat alacağınız bir

kitap. Kitaba adını verdiği " Emirdağ'ına Vardım Sabaha Karşı " şiirini besteledi. Köy Türküleri içinde yerini aldı.

OBALARDAN ODALARA

Emirdağ'da Yaşayan Hikayeler.

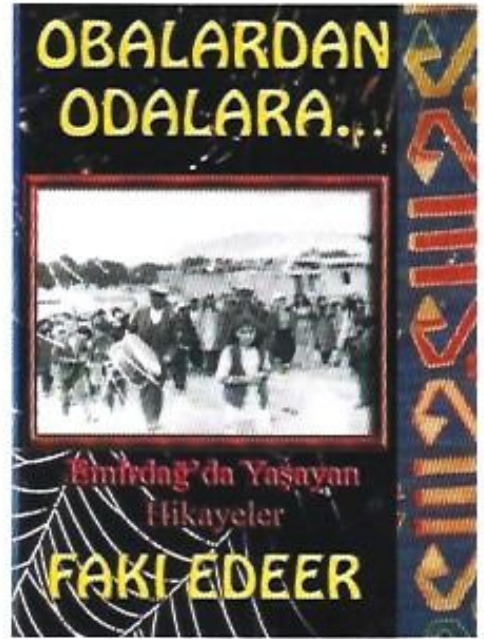
Ünlü halk ozanı Fakı Edeer 5. kitabını Emirdağ'da yaşayan oda konuşmalarına ayırmış. 82 sayfalık bu değerli eserinde birbirinden ilginç tam 74 öykü var. Yine eserin sunusunda Adnan Durmaz: "Geçmiş kuşakların kültürel mirasını gelecek kuşaklara aktarmaya dair nice kalem ustası ak kağıda söz naksetmiştir.

Emirdağ topraklarında doğmuş, edebiyat ve müzik eğitimi almamış on yaşında kendisini ekmek kavgasının ortasında bulmuş Fakı Edeer örnek bir kişiliktir. On bin yıllık aşık geleneğini tıpkı Adaçal'da ardıc kuşlarının yoktan yeşerttiği ardıc ağaçları gibi kendi başına canlandırmış, harlanmıştır" diyerek bizleri umutlandırıyor, gururlandırıyor. Fakı Edeer kitaplarının oluşumunda katkısı olan yine Emirdağ'ımızın gurur kaynağı 18 esere imza atan araştırmacı-şair Özcan Türkmen'e, Adnan Durmaz'a Veli Duran'a teşekkür ediyor. Emirdağ hikayelerini okuduğunuzda kendinizi, yaşadıklarınızı gözünüzün önüne getireceksiniz. Yazar her karakterden insanları öne çıkarıyor tatlı, akıcı bir üslupla.

Eser öteki şiir kitapları gibi 14x22 boyutunda basım evi ve isteme adresi aynı.

Hikayelerdeki yüksek gözlem gücü, diyaloglar, mahalli konuşmalar, anlatımdaki doğallık beni kolayca bağladı kendine. Hikayelerin hepsi sıcak ve hareketli. Özellikle 13 sayfalık Macar hikayesinde hüznü, umudu, yaşama sevincini aynı anda yaşayabilirsiniz.

"Len deli oğlum güreşeceğim diye kolunu kanadını kıracaksın , belki de öleceksin. Dünyada olmadık mı var. Çiçeği burnunda parmakları boğum boğum kınalı hamile bir karın var. Bir evin bir dikmesisin, ocağımı kör mü koyacaksın beni deli mi edeceksin."

Macar anasının elini öper "Ana annıma ney yazıldıysa o olur, hiç merak etme"...

*Goynumdaki yüreğim
Hanemdeki direğim
Sağ git sağ gel askere
Budur haktan dileğim.*

Hikayelerin hepsinde de pürüzsüz bir dil ve kişilerin iç dünyasının zenginliği...

İşte hikayelerden bazıları; Irakıcı gavurun oğlu, Kirkor, Gredelinin kahvesinde, Evran, Boynuzlu yılan, Dağ adamı, Ödö patlayan gelin. Çanlı Kurt, Koyun Hırsızları, Emsiz Çoban, Emirdağ Pınarı, Gara Fakı, Potukların Sarı Kız.....

Fakı Edeer Emirdağ halkımızın yaşamını kalemine yansıtan usta bir yazar. Sanatçıdan daha nice eserler bekliyoruz. Edeer'in kitapları okunuyor siz de tanıdıkça okuyacaksınız.

*Emirdağ'ına vardım sabaha karşı
Yıkıldı başıma şu uzun çarşı
Beri dön yüzünü Allah aşkı
Çiçeklerde misin, harlarda mısın?
Yoksa şu dumanlı dağlarda mısın?*

*Gelirim oraya geyin alları
Yel Esmeden kar kesmeden yolları
Adaçal'da açar badem dalları
Çiçeklerde misin, harlarda mısın?
Yoksa şu dumanlı dağlarda mısın?*

BUCAK'IN TOZLU YOLLARINDAN BAĞA GEL BOSTANA GEL

Emirdağ halkının yaz aylarını değerlendirme seçeneklerinden biri de mevcut üzüm bağlarının yanıbaşlarında bulunan yaz evlerinde bunları beklemektir. (Tekkeyi bekleyen çorbayı içer misali)...

Bir zamanlar ilçemiz havalisinde bağlık araziler bir hayli çoktu: Karacaören, Keçili Yöresi, Çatevel Tarlası Kesimleri, Elhan Köyü yolu üzerinde Bucak Mevkii... Emirdağ'ın belli başlı bağlık alanlarıydı.

Her zaman dinamik, bir şeyler yapabilmekten haz duyan, hareketli, değişikliği seven, monotonluktan nefret eden halkımız, uzun süren kış aylarının verdiği rahaveti üzerinden atabilmek için yaylalara göçü tercih ederlerdi ya da yaz evlerine yerleşerek bağ ve bostanlarıyla ilgilenmeyi yeğlerlerdi. Yaylalarda olduğu gibi bağ ve bostanbaşında da pek çok güzellikler bir arada yaşanır.

İlçemizin güzel Emirdağımızın bağlarının bolca bulunduğu yörelerden biri olan Bucak Mevkiinde beş-on yaz eviyle birlikte ; kavun, karpuz, kabak, ayçiçeği, mısır, fasulye, nohut gibi çeşitli zerzevatın ekili olduğu bostanbaşı her yaz güzeldir, her yaz hareketlidir...

Emirdağ'dan yaz evlerine göçler okulların kapanmasıyla birlikte mayıs ayları sonlarına rastlar(o dönemlerde okullarda eğitim Mayıs ayı sonlarında tamamlanırdı) Artık sıcakların yavaş yavaş kendini hissettirmeye başladığı dönemdir. Bağların ıskın salmaya başladığı, nisan yağmurlarının tavyıla ekilen bostanlarında artık filizlenmeye başladığı vakitlerdir. Bağ ve bostanın korunmaya muhtaç olduğu anlardır bundan böyle...

Yaz evlerine göçlerle başladıkları sıcak samimi komşuluklar, dostluklar... Televizyonun olmadığı radyonun bile sayılı evlerde bulunduğu dönemler... Ama dostlukların oluşturduğu sıcak, içten ve doyumsuz sohbet ortamları var. Saygı ve sevgi var. Komşunun komşusuna sıkıntılı ihtiyacı zamanında koşması var. Hep iyilikler hep güzellikler var. Bulgurların kaynatıldığı, sergilenildiği ve kırılmak üzere değirmenlerde çekildiği zamanlarda tıpkı imece usulü gibi herkes birbirinin yardımına koşardı. Hele bulgurun el değirmenlerinde çek-

ilerek kırıldığı zamanlarda, bütün komşu kadınlarının bir arada toplanarak birbirinden güzel türkülerin de söylendiği sıcak, samimi sohbet ortamından etkilenmemek mümkün mü! Böyle güzel ortamların bir müdavimi, abonesi vardı ki onsuz olmazdı! 'Derbeder Ali' : Komşu yaz evlerinin birinde ırgat olarak çalışır, kimi kimsesi olmadığı için sürekli çalıştığı yerde barınır. Gariban kişiliğe sahip, zayıf, uzun boylu avurtları içine çökmüş gamsız biraz da meczupça biriydi, olmaya-cak hayaller kurarak renklendirirdi kendince kendi alemini... Yine komşu kızlardan Kumru Ablaya kafayı iyiden iyiye takmıştı bu günlerde. Kumru ablanın hazır olduğu bulgur meclisinde Derbeder Ali de hazır bulunurdu. Komşu kadınlar hem onu söyletirler hem de basarlardı kahkahayı... Hele Ali Abi ; 'Lambada şişesiz yanmaz mı? Cicim bana yar bulunmaz mı? ' türküsünü kendine has yorumuyla söyleyince yaz evinin verandasında bir kahkaha tufanı kopar adeta evin duvarlarında yankılanırdı. Herkesi güldürmek onun da hoşuna gider bıyıklarının altından kış kış gülerdi. Kumru Abla da komşumuzun boylu poslu yeni yetme güzel bir kızydı. O da bu kahkalara mahcubuna utanarak yanakları al al olup kızarak tepki verirdi. Onun bu hali ona ayrı bir güzellik katardı. Günler hep böyle gelip geçerdi yaz evlerinde.

Bizler yaz evlerinin yorulmak bilmez afacan biraz da usta çocukları sakızımızı(ciklet), oyunlarımızı kendimiz yapardık. Nasıl mı? 'çitlik otu' kazardık çoluk çocuk bir araya gelerek. Otun kopan köklerinden sızan süt görünümü-lü özsuğunu güneşte kurutup kendi sakızımızı, çitlik sakızını elde ederdik. Adeta kenger sakızı tadını verirdi bu sakızlar. Zevkle kendine has aromasıyla ağızlarında çiğnenirdi. Ya kendi emeklerimizle özenerek yaptığımız o oyuncaklar görülmeye değerdi. İnsanın kendi emeğiyle ortaya koyduğu şeylerle oyalanması , oynaması ne kadar hoş güzel bir şey!..

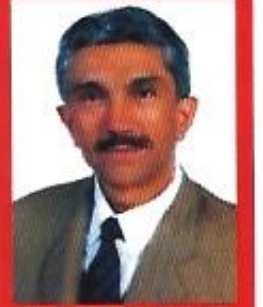
Bugünün teknolojisinin evlerinde hapsedip mutluluklarını ellerinden aldığı çocuklarının aksine bizler tabiatın bağrında tabiatla yetişen kabak ve ayçiçeği saplarından yaptığımız en fitri oyuncaklarımızla olabildiğine hür ve şendik.

Yaz evlerinde bağbozumu ve pekmez yapma günleri de bir başka olurdu... Bağbozumu günleri başlı başına bir eğlence, bir şenlikten ibaretti. Böyle günlerde bütün konu komşu yaz evleri sakinleri yekvücut olur kocabağın üzümleri bir çırpıda toplanırdı. Ne güzel dayanışma örneği!.. Hem üzümler toplanır hem de bir güzel türküler tutturulurdu ki bağ açık hava konserine dönerdi. Ya o sözlü espirilere, şakalaşmalara ne demeli, gülmekten yerlere yıkılırdık. Sonra sırayla manilere karşılıklı atışmalar alır, büyük bir zevkle içimizde yetişen amatör aşıklarımızı dinlerdik. Üzümler toplanır; vaktin nasıl geçtiğini, uzun yaz gününün nasıl bittiğini anlamazdık bile!..

Toplanan üzümlerin ihtiyaç kadan ayrıldıktan sonra geriye kalanı yaz evinin bir köşesinde ' marn' denilen özel pekmez toprağı ile topraklandıktan sonra birkaç gün dinlenmeye bırakılırdı.

Nihayet üzümler büyük taş hatıllarda seyrek dokulu telis çuvalar içinde çiğnenirdi. Hatıllarda biriken üzümler sırası hatılın oluşundan foşur foşur akıtılarak kazanlarda toplanır ondan da büyük leğenler içine alınarak yaz evlerinin bacası önünde oluşturulan büyük ateşler üzerinde kaynamaya bırakılırdı. Pekmeze hoş bir koku vermesi için merhem ağacından koparılan büyükçe bir dalla bir taraftan da ateş üzerindeki sıra karıştırılırdı. Saatler uzun süren uğraştan sonra istenen kıvama erişen sıra nihayet pekmez olarak ateşten indirilir soğumaya bırakılırdı. Soframızın vazgeçilmez besin değerlerinden biri olan pekmezin yenilmek üzere ihtiyaç kadan ayrıldıktan sonra geri kalanı eşe dosta, hısımlara akrabaya, konu-komşu dağıtılırdı.

İnsanın kendi elleriyle yetiştirdiği sebze ve meyveleri saf, temiz ve fitri haliyle tükenmesi de bir başka oluyor. Tertemiz bozulmamış bol oksijenli kır havası yaz aylarının aşırı sıcaklığına rağmen serinliği hayatın dikkate değer güzellikleriydi. Elbette böyle sürdürülen hayat o zamanın insanlarını daha dinç ve daha sağlıklı kılarırdı... **Sağlıkla kalın...**

Bekir Sıtkı SAYIN
Emirdağ Lisesi
Edebiyat Öğretmeni

Şoförler Odası

Düğün Salonu

Ertuğrul Gazi Mahallesi Damar Sk. No:35 ESKİŞEHİR
Tel: 0.222 335 96 96 - Faks : 0.222 335 11 33

SARİPEKMEZ İNŞAAT

Çağdaş yaşamın tüm sosyal olanaklarıyla donatılmış, doğa ve kent dokusuyla uyumlu, farklı gereksinim ve zevklere seslenen gözde yaşam biçimleri...

Günümüzün gözde yaşam biçimlerini kucaklayan, doğa ve kent dokusuyla uyumlu sağlıklı projeler...

Konfor ve duyguyu, teknoloji ve insanı, huzur ve dinamizmi buluşturan çağdaş konseptler...

Çağdaş yaşamın tüm sosyal olanaklarıyla donatılmış, bireylerin ve ailelerin farklı gereksinim ve zevklerine seslenen renkli atmosferler...

Sarıpekmez Konutları

Emek Mah. Ertaş Cad. No:41 Eskişehir
Tel: 0 222 250 33 33 Faks:0 222 250 83 86

SARİPEKMEZ İNŞAAT

FETHİ HEPEP
HALI SAHA TESİSLERİ

Ankara Yolu
5. Km

Tel: 237 30 03

Eskişehir

Buzlu

Turizm

"Çağdaş Ulaşımın Öyküsü"

Türkiye'nin Her Yerinden

444 00 47

ANKARA - İSTANBUL - İZMİR

ANTALYA - ALANYA - KEMER

BODRUM - KUŞADASI

Yeni Otogar No:18 Eskişehir

MODİSTA

EXCLUSIVE

FİRMA ADI: BUZLU KONE GİYİM SAN. TİC. LTD. ŞTİ

Üretim Konusu: Tekstil, bay- bayan giyim

Durum: İnşaat Halinde

Yetkili Adı: Ceylan Buzlu

Telefon: 2282050

Faks: 228 20 60

Adres: Organize Sanayi Bölgesi 21.Cadde No:7 ESKİ ŞEHİR

BUZLU TURİZM

BUZLU DIŞ POLİKLİNİĞİ

BUZLU ŞİRKETLER GRUBU

by BUZLU

YENİ YERİMİZ YENİ YILDA HİZMETE GİRECEKTİR